

Martha & Mathilda

Herwerkte versie November 2011

De toelating tot opvoeren van “ Martha en Mathilda ” moet aangevraagd worden bij :

AUTEURSBUREAU ALMO BVBA
Jan van Rijswijcklaan 282, B-2020 Antwerpen
Telefoon: +32-(0)3/260 68 10 - Fax: +32-(0)3/216 95 32
info@almo.be

Auteur: Pol Anrys

P. Anrys, Carleerlaan 6, 3012 Wilsele,
Tel. 016/23.42.48
Mail: pol.anrys@breakaleg.be
Website: www.breakaleg.be

KORTE INHOUD: Martha en Mathilda zijn twee zussen op leeftijd die samen een oubollig hotelletje runnen, dat deel uitmaakt van een grote oude boerderij. Omdat ze diep in de schulden zaten verkochten ze die boerderij echter 10 jaar geleden aan een notaris op lijfrente, onder de voorwaarde daar te mogen blijven zolang ze leven. Wat niemand echter weet is dat beide kranige zussen op de grote zolder een cannabisplantage uitbaten met de bedoeling op korte tijd een kapitaal te verdienen waarmee ze een rustige oude dag kunnen slijten op een zonnige bestemming. De “grote” dag waarop de oogst wordt opgehaald door een dealer en waarop ze zullen worden uitbetaald is nabij ... Maar net die week logeert in het hotelletje een groepje wielertoeristen aan de vooravond van de Ronde van Vlaanderen voor wielertoeristen, komt de deadline voor de cannabisoogst door technische problemen in het gedrang en komt de notaris, het lange wachten beu, de boerderij opeisen ... Wetende dat de zussen met hun “wiet” experimenteren in de bar van het hotel, dat de kibbelende wielertoeristen op “alle” manieren elkaar de loef proberen af te steken, de dealer niet zo zuiver op de graat is, de notaris niet uit het hotel is weg te slaan zolang hij/zij zijn/haar zin niet krijgt en een privé-detective rondsnuffelt, mag je je met Martha en Mathilda verwachten aan een sprankelende cocktail van komische, vaak spannende, soms hilarische situaties !

Belangrijke tip: Om de verrassing voor de toeschouwers groter te maken is het aanbevolen om in het programmaboekje of aankondigingen in de media niets te vertellen over de cannabisplantage op zolder !

ROLVERDELING:

- **Martha De Vos:** Oud vrouwtje van om en bij de 80 jaar. Zij is het brein achter alle transacties. Zij is de jongste uit een gezin van vier kinderen, twee jongens en twee meisjes, waarvan de oudste zoon, Marcel, ooit is getrouwd en verhuisd. Maurice, de tweede broer is vijf jaar geleden, als vrijgezel gestorven en liet de toenmalige boerderij zo goed als failliet achter. Mathilda, 85, is haar zus. Zij heeft altijd heel hard gewerkt en is steeds zeer slim en ambitieus geweest. Pas na de dood van haar broer heeft ze haar talenten kunnen ontwikkelen.
- **Mathilda De Vos:** Oud vrouwtje van om en bij de 85 jaar. Zij is het wetenschappelijk brein en heeft een vorm van autisme. Zij is de oudste dochter uit het gezin De Vos. Zij heeft mogen studeren en was heel sterk in wiskunde en scheikunde maar door haar autisme, sociaal gehandicapt waardoor ze steeds is thuis gebleven. Onder impuls van haar zus leeft ze zich nu uit in het wietlabo. Ze is een beetje wereldvreemd, maar verafgoodt haar zus en doet alles wat die haar vraagt, maar haar structuur moet gerespecteerd worden.
- **Victor Vastmans:** Hij is een Privé-detective ,tussen 25 en 40 jaar en door water -en elektriciteitsmaatschappijen geëngageerd om na te kijken wat er gaande is in “De goudfazant”. Hij vindt zichzelf geweldig, maar is gebuisd voor het politie-examen door zijn onhandigheid en heeft een aantal zwakke punten. Hij snoept o.a. heel graag
- **Elvis (dealer):** Hij is een man tussen 25 en 50 jaar. Hij is Nederlander maar kan in feite alle nationaliteiten hebben. Hij is opvallend kitscherig gekleed. Komt uit de lagere klassen en is zeer zelfstandig. Hij heeft van jongs af aan zijn zin gedaan en kent kerk noch gebod. Hij heeft een zwak voor vrouwelijk schoon en kent geen scrupules. Heeft een gevangenisverleden.
- **Priscilla:** Zij is een opvallende sexy vrouw van om en bij de 30 jaar. Heeft dezelfde nationaliteit als Elvis en komt uit hetzelfde milieu. Zij is ook kitscherig gekleed en is een oppervlakkig type dat valt op uiterlijke schijn.

- **Notaris Emiel Schriel:** Hij is een man van om en bij de vijftig jaar (*kan ook een vrouwenrol zijn mits kleine aanpassingen in de tekst*). Hij is notaris en is rijk geworden. Hij is een enige zoon uit een rijke familie en heeft steeds alles wat hij ook maar wenste onmiddellijk gekregen. Hij wil de boerderij met weilanden en wil niet meer wachten op de dood van de zussen. Kan een “neen” niet verdragen. Is gewoon dat men naar hem luistert.
- **Edwin Vandenbroucke, talentvol wielertoerist:** Man van tussen de 30 en 40 jaar. Ziet er afgetraind en heel sportief uit. Hecht veel belang aan zijn looks (draagt zonnebril op voorhoofd). Is magazijnier in een fabriek. En wil zich onderscheiden van de middelmaat door zijn sportieve prestaties. Is heel ver familie van Frank Vandenbroucke (ex-wielrenner) en loopt daarmee te koop.
- **Ellen De Wolf, Wielertoeriste :** Vrouw van tussen de 20 en 40 jaar. Ziet er afgetraind en heel sportief uit. Hecht veel belang aan haar looks (draagt zonnebril op voorhoofd). Ze is de dochter van de voorzitter van wielerploeg , een plaatselijke zelfstandige en werkt bij haar vader. Heeft al wat relaties achter de rug en gebruikt haar uiterlijk om haar doel te bereiken.
- **Margot De Vos, Wielertoerist:** Jonge vrouw van om en bij de 30 jaar. Een sympathiek, joviaal en sportief type. Zij is het achternichte van de twee tantes Martha en Mathilda. Hun oudste broer, Marcel, is de grootvader van Margot. Ze is een zelfstandige jonge vrouw, zelfstandig verpleegster, die het leven steeds aan de positieve kant bekijkt. Is gewoon van veel hooi op haar vork te nemen.
- **Marco Vandewiele, Wielertoerist:** Hij is een sympathieke jonge man van om en bij de 30 jaar. Een rustig en sportief type. Hij werkt mee in het bedrijf van zijn schoonvader als elektricien en ze verwachten hun eerste kindje binnen een paar weken
- **Commissaris:** Hij is een doMarinante persoon die hoog oploopt met zichzelf. Die rol kan perfect als dubbelrol gespeeld worden door de acteur die Edwin of Marco speelt.
- **Politieagent:** Die rol kan perfect als dubbelrol gespeeld worden door de acteur die Edwin of Marco speelt.

Regiesuggesties:

In Martha en Mathilda zijn twee glansrollen weggelegd voor de twee actrices die beide zussen vertolken. Heel belangrijk in het verhaal is het onderscheid dat ze moeten maken in hun bewegingen, afhankelijk van de scènes. Als ze alleen zijn, of af en toe ook in aanwezigheid van Margot en een zeldzaam ander personage, zijn ze heel kwiek en beweeglijk. In aanwezigheid van praktisch alle andere personages praten ze “oud”, bewegen ze heel moeizaam, bevend en onstabiel en stappen ze met behulp van een wandelstok.

Decor:

Een eerder klassiek decor dat de “bar/balie ” van een oud hotelletje moet voorstellen. Centraal aan de achterwand staat de “toog” met links van de toog de deur naar de zolder en rechts de deur naar de keuken. In de zijwand rechts is de deur naar de kamers en in de zijwand links vooraan is de deur naar buiten. Naast de deur naar buiten zien we ook nog een raam. In de ruimte staan een drietal tafeltjes met bijhorende stoelen en in de omgeving van het raam staat ook nog een zetel. Op de toog staat een klein aquarium met een paar goudvissen en een opgezette goudfazant. Is er geen goudfazant te krijgen dan kan je dit vervangen door wat dan ook als je dan maar de naam van het hotel mee verandert.

Martha & Mathilda

Scène 1: In De Goudfazant *(woensdagavond 24u)*

(Het is avond, aan een van de tafeltjes zit Victor Vastmans een krant te lezen. We zien duidelijk aan hem dat er iets fout is. Hij doet al zijn bewegingen onnauwkeurig, traag en met een brede glimlach om de mond. Martha brengt hem traag en beverig op een dienbord, een tas thee. Achter de toog zien we Mathilda ook al traag en beverig één voor één een aantal tassen en glazen afwassen. Op de achtergrond speelt een traag melancholisch muziekje)

Martha: *(Tegen Vastmans)* En een thee “De goudfazant”, alsjeblief !

Victor: *(Lallend, traag en vrolijk)* De hoeveelste thee is dat eigenlijk nu mevrouw ?

Martha: De derde, meneer.

Victor: Ik ... ik heb nog nooit zulke lekkere thee gedronken, mevrouw.

Martha: Dank u wel, meneer. Ik zal uw complimenten overbrengen aan mijn zuster. Zij maakt die thee zelf ... het is haar eigen fabricaat.

Victor: *(Drinkt een flinke slok van zijn thee)* Zo zoet ... die thee is zo zoet ... heerlijk !

Martha: Dat is door de honing, meneer.

Victor: Ho ... honing ... *(drinkt weer een fikse slok)* ... geweldig gewoon.

Martha: Die honing maken we ook zelf, van onze eigen bijtjes. De bijtjes van De Goudfazant

Victor: En die cake ... die cake is gewoon fantastisch *(ondertussen neemt hij een plakje cake dat naast zijn tas thee op het dienbord lag en eet het gulzig op)*

Martha: Die cake, die heb ik gebakken.

Victor: Ik heb ook nog nooit zulke lekkere cake gegeten.

Martha: Dank u wel meneer.

Victor: *(Is nu nagenoeg helemaal van de kaart, staat wankelend recht en steekt zijn tas in de lucht)* Lang leve de foutgazant ... de ... de zantfagoud *(wankelt nu fel, zoekt steun op de tafel, gaat wankelend terug zitten)* de ... de ... *(hij valt nu voorover met zijn bovenlichaam op de tafel. Hij blijft doodstil liggen.)*

Martha: *(Alles wordt nu plots helemaal anders. De trage achtergrondmuziek verandert plots naar een fel, ritmisch en opzwepend melodietje. De trage bevende bewegingen van Martha en Mathilda veranderen nu plots naar snelle en vlotte handelingen. Martha duwt Victor terug op zijn stoel, opent zijn oogleden kijkt en schrikt) Oei dat ziet er niet goed uit !*

Mathilda: *(Komt er ongerust bij staan)* Wat ziet er niet goed uit, Martha ?

Martha: Dit hier Mathilda, ... hij ! Ik had er al schrik voor. De dosis is nog nooit zo hoog geweest.

Mathilda: Waar had je schrik voor Martha ?

Martha: *(Voelt aan zijn halsslagader)* Hiervoor ! Ik voel geen hartslag meer. Hij is dood !

Mathilda: En, wat moeten we nu doen Martha?

Martha: Hij moet hier weg !

Mathilda: Waar moet hij dan naar toe Martha ?

Martha: *(Denkt na)* We zetten hem in zijn eigen wagen en parkeren die ergens ver van hier. Waar steken zijn sleutels ? *(zoekt in zijn zakken)* Ha, hier ! Kom ! *(Martha grijpt de stoel bij de rugleuning en kantelt hem naar achter. Mathilda neemt de stoel bij de voorste poten en samen dragen ze Victor af.*

Black Out

Scène 2: Elvis *(Donderdagvoormiddag 10u)*

(Het is voormiddag, Op de achtergrond speelt “blue suède Shoes” van Elvis Presley. Martha is bezig achter de toog. Dan gaat de inkomdeur van het hotel open en Elvis (Elvis-kostuum en blauwe schoenen) komt binnen samen met Priscilla. Hij heeft een aktetas in de hand)

Martha: *(Ze “speelt” weer traag en bevend.)* Goede morgen meneer, mevrouw, wat kan ik voor u doen ... ?

Elvis: *(Bekijkt haar meewarig)* Kan ik de patron spreken, oudje !

Martha: Daar spreekt u mee, meneer !

Elvis: *(Bekijkt haar ongelovig, neemt een papier uit zijn binnenzak en leest)* Dit is hier toch De Goudfazant ?

Martha: Ja zeker meneer.

Elvis: Dan wil ik Fox spreken !

Martha: Bent u dan misschien ... laat me denken ... Elvis?

Elvis: (*Verrast*) Hoe weet jij dat ? Dat is mijn schuilnaam ! Die kan alleen Fox weten.

Martha: (*Wordt nu weer de kwieke Martha*) Ik ben Fox!

Elvis: (*Ongelovig kijkt hij eerst naar Priscilla en dan terug naar Martha*) Jij ? Fox ?

Martha: Ja, Martha Devos ... vos ... Fox ... snap je !

Elvis: Luister eens hier, oudje . Ik hoop dat dit geen grap is, want dan ken je Elvis nog niet goed. Ik laat niet met me sollen !

Martha: Dit is geen grap en ik wil dat je me Fox noemt en geen “oudje” , begrepen ! (*Dreigt met haar stok*)

Elvis: Wat zeg je me daarvan “Pris”. Daar hadden we ons toch even lelijk op miskeken. Er zit wel pit in ons ou ... in Fox.

Priscilla: Priscilla, Elvis ! Je weet dat ik wil dat je Priscilla tegen me zegt en niet “Pris”. Ik zeg toch ook geen “Vis” tegen je.

Elvis: Och zeur zo niet “Pris”. (*nu tegen Martha*) OK ! Ter zake nu ! Jij hebt contact met ons opgenomen met een aanbod van een grote partij White Widow. Wat noem jij een grote partij ?

Martha: 500 kg !

Elvis: ...500 kg !!!

Martha: 500 kg.

Elvis: (*Bekijkt haar nu nadenkend*) Dat is inderdaad een grote partij !

Martha: Wat betalen jullie ?

Elvis: Als je inderdaad White Widow kan leveren van goede kwaliteit, dan krijg je 4 € per gram !

Martha: (*Kijkt bedenkelijk*) 4 € ?

Elvis: 4 € per gram ! Die prijs krijg je nergens ! ... Maar eerst wil ik het spul zien !

Martha: Natuurlijk ! (*Haalt een pot van achter de toog*) Hier !

Elvis: (*Vakkundig neemt hij er wat uit bekijkt het goed, ruikt er aan en proeft ervan*) Fox, wij hebben een deal! Dit is verdomd goed spul !

Martha: Dat weet ik ! Zo is er 500 kg ! Daarom willen we 6 € per gram !

Elvis: Hola, hola ! Ik bood je 4 € !

Martha: Dat weet ik ! Maar voor die hoeveelheid en die kwaliteit krijg ik elders zeker 6 €

Elvis: *(Kijkt even naar Priscilla en grijnslacht dan weer)* Ik heb je onderschat dametje. Jij weet echt wel van wanten. Kijk, de kwaliteit is inderdaad uitstekend, maar er zijn er weinig aan wie je zo'n hoeveelheid ineens kwijt kunt. Daarom geef ik je 5 € ! Dit is mijn laatste bod !

Martha: *(twijfelt even en knikt dan)* Goed, 500 kg aan 5 € per gram... Dat is dan 2,5 miljoen €. Cash te betalen bij afhaling.

Elvis: Goed ! Wanneer kan ik het spul laten ophalen ?

Martha: Zondag, dan is het hier de Ronde van Vlaanderen ! Het ziet hier dan zwart van het volk en het krioelt dan van wagens en bestelwagens en de politie heeft die dag alleen tijd voor de koers.

Elvis: Dat lijkt me prima. Tot zo lang blijven Pris en ik hier in het hotel, om een oogje op het spul te houden !

Priscilla: Ja, boek maar op Pris en Vis ! *(Elvis bekijkt haar boos)*

Elvis: Wat voor gasten logeren er nog in het hotel ?

Martha: Wielertoeristen die zaterdag de Ronde van Vlaanderen voor wielertoeristen rijden.

Elvis: *(Tegen Priscilla)* Dan gaan wij ons vandaag verdiepen in de wielrennerij, Pris, zodat wij niet teveel opvallen tussen de rest !

Priscilla: Wat je zegt, Vis !

Martha: Als jullie mij willen volgen, dan laat ik jullie kamer zien ... *(gaat hen voor, maar aan de deur draait ze zich om en zegt)* O ja, om alle mogelijke argwaan te ontwijken doen wij ons tegenover gasten een beetje ouder en slechter te been voor dan we eigenlijk zijn. We houden dit tussen ons, OK ... Vis ! *(gaat weg voor een ontstemde Elvis kan reageren. Hij volgt Martha dan maar met een boos gezicht, gevolgd door een gniffelende Priscilla. Mathilda opent de zolderdeur met de sleutel, gaat naar binnen en sluit de deur opnieuw)*

Scène 3: De wielertoeristen strijken neer *(Donderdagvoormiddag)*

Edwin: *(Op de achtergrond "bicycle race" van Queen. Off scène horen we aanzwellend gestommel van koffers en gepraat en dan gaat de inkomdeur open en komen druk discuterend en gesticulerend Edwin, Ellen, Marco en Margot, binnen. (Ze zetten hun koffers neer en kijken het etablissement rond) Dat ziet er hier precies niet veel zaaks uit. Ik ben beter gewoon.*

Ellen: Ja, modern is het hier niet echt. Ik hoop dat we een douche en een toilet hebben op onze kamer.

Margot: Nee, voor zover ik weet zijn er alleen gemeenschappelijke badkamers en toiletten.

Edw. & Ell: *(zuchten ostentatief)*

Ellen: Erg vlot loopt de bediening hier ook niet, precies. Hier is geen kat !

Margot: Geduld is een schone deugd, Ellen. Maar we kunnen misschien eens bellen *(gaat naar de toog, neemt de bel die er staat en klingelt er mee)*

Edwin: *(Bekijkt een menukaart)* Specialiteit van het huis, thee “De Goudfazant”. Toch straks eens proeven. Als die lekker is dan vul ik er mijn bidons mee.

Margot: *(Heeft ook een menukaart vast)* En zelf gemaakte cake van het huis. Die moet wel goed zijn. Mijn grootvader zei vroeger altijd dat zijn zussen zo’n lekker gebak konden maken.

Marco: Dan zijn dat eigenlijk uw groottantes.

Margot: Ja, tante Martha en tante Mathilda, twee zussen van mijn grootvader. ’t Is jaren geleden dat ik er nog ben geweest. Ik schaam me eigenlijk een beetje.

Marco: Uw tantes zijn zussen van uw grootvader ? Hoe oud zijn die dan wel ?

Margot: Ergens vooraan in de 80 .

Edwin: En die houden nog een hotel open ?

Martha: *(de deur gaat open en Martha komt binnen. Ze “speelt” weer het oude hulpeloze dameetje)* Goede morgen allemaal. Welkom in “De Goudfazant”

Allen: *(antwoorden door elkaar)* Goede morgen ! Dag ! enz.

Margot: *(Gaat naar haar tante)* Dag tante Martha !

Martha: Margot ... Margootje *(omhelzen elkaar)* Ik ben heel blij van u nog eens terug te zien. ’t Is veel te lang geleden.

Margot: *(Beetje verlegen)* Ja, ik weet het tante. Maar je weet hoe dat gaat hé tegenwoordig ... druk, druk, druk ...

Martha: Maar kom, ’t is goed dat je er nu bent. Maar ga eerst eventjes zitten en zeg eens wie dat hier allemaal zijn Margot. En leg me nog eens uit wat jullie eigenlijk komen doen, want het was precies heel belangrijk .

Margot: *(ze gaan allen aan de tafels zitten, Margot naast tante Martha)* Ik ben lid van wielertoeristenclub “Het vliegend wiel”. En dat is Marco Vandewiele, ook lid van “Het vliegend wiel”.

Marco: *(Staat recht en geeft Martha een hand)* Aangename kennismaking, mevrouw !

Martha: *(Duidelijk gecharmeerd)* Dank u wel.

Edwin: En ik ben Edwin Vandenbroucke, verre familie van Frank Vandenbroucke, zaliger en de beste renner van wielertoeristenclub “De reizende zon”. *(zit samen met Ellen aan een andere tafel)* Naast mij zit Ellen Dewolf, beste vrouwelijke renner van onze club.

Martha: En jullie komen hier een beetje oefenen.

Edwin: *(Minachtend)* Oefenen ? Zaterdag is de ronde van Vlaanderen voor wielertoeristen. En “De reizende zon is gekomen om die te winnen.

Martha: Oei gaan jullie dan tegen elkaar rijden ?

Marco: Jammer genoeg wel. Een hele grote fietsenfabrikant wil dit seizoen één van de twee ploegen sponsoren, maar hij is op het idee gekomen dat te doen door de ploeg te sponsoren die het snelst de meet bereikt, zaterdag.

Ellen: Kunnen we naar onze kamer gaan, want ik wil me omkleden zodat ik kan gaan trainen *(staat recht en haar voorbeeld wordt gevolgd door Edwin)*

Martha *(gaat achter de toog en neemt het boek)* Eens kijken ... Kamer 1 is voor ... ?

Edwin: *(Snel)* Geef die maar aan mij, dat nummer past bij mij ! *(ziet Martha vragend kijken met de pen in de hand)* Edwin Vandenbroucke

Martha: *(Schrijft naam en geeft sleutel)* Kamer 2 ...

Ellen: Ellen Dewolf

Martha: De kamers zijn daar *(wijst naar betreffende deur, waarop de twee hun bagage nemen en verdwijnen)* Die gaan er nogal voor ...

Marco: *(zuchtend)* Ja, het is echt niet plezant. Ik hoop alleen maar dat ze het sportief houden. *(Staat nu ook recht)* Welke kamer hebben wij ?

Martha: Kamer 3 voor u *(geeft sleutel aan Marco)* Wat was jouw namen ook alweer ?

Marco: Marco Vandewiele

Martha: En jij slaapt in kamer 4, Margot.

Margot: Goed tantetje. Zeg, waar is tante Mathilda eigenlijk ?

Scène 4: Technische problemen *(Donderdagvoormiddag)*

- Martha: *(Plots horen we een luide knal en het licht op de scène halveert. Even later zien we rook van onder de zolderdeur tevoorschijn komen en horen we de sleutel in het slot en zien we de deur open gaan. Uit een rookwolk komt Mathilda wankelend tevoorschijn met zwartgeblakerd gezicht en de haren helemaal in de war. Martha loopt geschrokken snel naar de deur, haar “pose” vergetend)* Mathilda, wat is er gebeurd ??? *(ziet dat Mathilda wankelt)* Kom ga zitten !
- Mathilda: *(Als ze zit)* De stroom, ... de stroom is uitgevallen !
- Martha: Ja dat zie ik ook. Maar hoe is dat gebeurd ?
- Mathilda: De rookmelder in het elektriciteitskot was aan het piepen en ik ben gaan kijken.
- Martha: En toen ?
- Mathilda: Die dikke draad die gij vastgemaakt hebt aan die andere dikke draad voor de elektriciteitsmeter was aan het gloeien en daar kwam rook uit .
- Marco: *(met gefronste wenkbrauwen)* Vóór de meter ... ?
- Mathilda: En toen had ik schrik dat alles in brand zou schieten en toen heb ik er een emmer water op gegooit om af te koelen.
- Allen: *(Met afgrijzen)* Een emmer water ???
- Mathilda: Ja ... mocht dat niet ?
- Marco: Je had dood kunnen zijn.
- Martha: *(Kwaad)* Ik heb nog zo gezegd dat je niet in het elektriciteitskot mag komen.
- Mathilda: Ja, maar het was aan het roken en aan het piepen en ik was bang en ...*(wordt een beetje hysterisch)*
- Martha: *(Wordt weer rustig en kalmeert haar zus)* Kom, kom, 't is niet zo erg. Dat lossen we wel op.
- Marco: Ik zal eens gaan kijken. Ik ben elektricien.
- Martha: *(Haast zich naar de deur en doet ze op slot)* Nee ! Daar mag niemand komen, dat is privé !
- Margot: Maar tante. De stroom ligt uit. Marco is elektricien. Hij zal nergens anders aankomen.
- Martha: Nee !

Margot: Tante, ik sta garant voor Marco. Hij is absoluut volledig te vertrouwen. Bovendien is hij de beste elektricien die ik ken.

Martha: Nee! Ik zal het zelf wel oplossen. Als het niet lukt dan vraag ik het aan Marco. En ga nu maar naar jullie kamers. *(Tot mathilda)* Kom Mathilda, wij gaan boven eens kijken *(Martha opent de deur, samen met Mathilda gaat ze naar binnen en doet ze de deur weer op slot)*

Margot: Die deed zo raar ? Je biedt aan om te helpen en toch weigert ze halsstarrig.

Marco: *(Ongelovig)* Die tante Mathilda van u gooit zomaar een emmer water op een elektriciteitskast ... Ze mag blij zijn dat ze het nog kan navertellen.

Margot: *(Argwanend)* Hebt ge gezien hoe tante Martha plots twee versnellingen rapper bewoog als tante Mathilda binnenkwam?

Marco: *(Zich van geen kwaad bewust)* Dat zal van het verschieten zijn.

Edwin: *(Komt binnen)* Er is geen elektriciteit op de kamers !

Marco: De stroom is uitgevallen door een kortsluiting. Straks werkt alles weer.

Edwin: Ah ! *(gaat terug weg)*

Margot: Kom, wij zullen ondertussen ook maar naar onze kamer gaan. We horen het wel als ze ons nodig hebben. *(gaan beiden ook door de deur naar de kamers)*

Martha: *(We horen de sleutel in het slot en dan gaat de deur naar de zoldertrap open en zien we Martha voorzichtig haar hoofd om de hoek steken)* Goed, ze zijn weg .

Mathilda: *(Komt na Martha de kamer binnen en beiden zetten zich aan een tafel)* Wat gaan we nu doen ?

Martha: Als de ventilatie lang stil ligt dan is onze oogst naar de knoppen.

Mathilda: *(Bang)* En krijg je het niet gemaakt ?

Martha: Nee !

Mathilda: Bel dan naar de elektriciteitsmaatschappij ...?

Martha: We hebben afgetapt vóór de meter ... die gaan lachen als ze komen !

Mathilda: Wat moeten we dan doen ?

Martha: Ik weet het niet. Maar we moeten iets doen. Als we niets doen is heel onze oogst binnen de twee dagen beschimmeld en kunnen we hem weggooien. Dan kunnen we fluiten naar ons geld.

Margot: *(komt binnen)* Ha, tantetjes, op mijn kamer staat nog een toiletzak, iemand moet die daar vergeten zijn ... *(ziet beide tantes bedrukt zitten)* Wat scheelt er tantes ?

Martha: We krijgen de elektriciteit niet hersteld.

Margot: Laat Marco er naar kijken. Hij is een heel goede elektricien.

Mathilda: Nee, dat mag niet van Martha !

Margot: Laat dan de maatschappij komen !

Mathilda: Die gaan lachen zegt Martha !

Margot: *(Tot Martha)* Tante Martha, jullie doen zo geheimzinnig. Wat is er eigenlijk aan de hand ? Waarom mag er niemand door die deur?

Martha: Dat is een geheim ! Ik kan u dat nu niet vertellen ... volgende week misschien, maar nu nog niet.

Margot: Als er niemand binnen mag, dan kan niemand u helpen. Wat gaat ge dan doen straks als het donker is ?

Martha: ... Goed ! Laat Marco eens kijken, ... maar geblinddoekt.

Margot: *(Lachend)* Dan gaat hij veel kunnen doen ... geblinddoekt.

Martha: Nee, hij moet geblinddoekt naar boven, tot in het elektriciteitskot. Daar mag hij zijn blinddoek af doen.

Margot: *(Glimlachend)* Ik vraag mij af wat jullie te verbergen hebben. 't Is goed, ik zal hem gaan halen. *(gaat weg, maar draait zich aan de deur)* Maar wat moet ik nu eigenlijk met die toiletzak doen ?

Martha: *(Nog ontdaan)* Welke toiletzak ?

Margot: *(Lacht)* Laat maar, het is niet belangrijk. Ik breng hem straks wel mee. Ik stuur Marco langs *(gaat weg)*

Mathilda: Waarom laat ge Marco toch kijken ?

Martha: Ik krijg het niet opgelost Mathilda. En als we die 2,5 miljoen € niet krijgen, dan is't gedaan met ons.

Mathilda: Waarom ?

Martha: Vroeg of laat komt dat hier allemaal uit en dan vliegen we waarschijnlijk in de gevangenis. Als we ons geld hebben dan kunnen we alle schulden van vroeger van onze Maurice eindelijk afbetalen, dan kan ons plantage weg en dan kunnen we op ons gemak verder onze oude dag slijten hier in de Goudfazant, mét personeel. Dan hoeven we zelf nooit meer te werken.

Mathilda: *(Dromerig voor zich uit starend)* Dat zou schoon zijn.

Martha: Ja, dat zou heel schoon zijn.

Marco: *(Komt binnen in volledige fietsoutfit met klakkende schoenen)* Ik zal eens kijken of ik er iets aan kan doen. Hebben jullie materiaal liggen boven ,

Martha: Ja, al wat je nodig hebt ! *(neemt een handdoek)* Hier eerst een blinddoek om?

Marco: Dan toch !

Martha: Alleen tot aan de meter. Dan mag hij af. Je moet wel beloven dat je, wat je boven ook ziet aan niemand zal verder vertellen.

Marco: Je maakt me wel heel nieuwsgierig. Maar goed, ik beloof het.

Martha: Kom dan! *(Ze blinddoekt Marco, opent de deur en duwt Marco naar binnen. Mathilda volgt en vervolgens gaat ook zij naar binnen en sluit de deur.)*

Scène 5: De comeback van Victor *(Donderdagvoormiddag 11u)*

Victor: *(Van zodra iedereen verdwenen is gaat de inkomdeur open en gebeurt er even niets. Op de achtergrond weerklinkt het melodietje van “The pink panter”. Dan verschijnt voorzichtig een hoofd in de deuropening en zien we Victor terug verschijnen. Hij is bijzonder argwanend en achterdochtig en schrikt bij het minste geluid of beweging. Voorzichtig onderzoekt hij met een vergrootglas in de hand alles wat hij tegenkomt. Als hij stemmen hoort komen off Scene, verschuilt hij zich achter de toog)*

Elvis: We zijn hier echt in een “gat” terechtgekomen Pris ! Hier valt absoluut niets te beleven ! Als je buiten kijkt zie je allen kippen rondlopen en weiden en knotwilgen.

Priscilla: *(Boos)* Als je nu nog één keer Pris tegen me zegt dan stamp ik je in je ballen, lul ! Ik ben het kotsbeu !

Elvis: Ho, rustig maar meisje ! Als je zo tekeer gaat kom je helemaal niet geloofwaardig over in je nieuwe rol als verpleegster.

Priscilla: Wat een stom idee om je te willen uitgeven als controlearts van het antidopingagentschap. Geen kat loopt daar in.

Elvis: Je zal je ogen opentrekken Pris ...cilla. Je hebt er geen idee van hoeveel er geslikt wordt in het wereldje van die wielertoeristen. Die doen het in hun broek als ik me bekend maak als controlearts met jou als mijn bevallige assistente. Dat wordt lachen!

Priscilla: En toch vind ik het maar niets.

- Elvis: Doe nu maar gewoon mee en hou op met zeuren. Kom, we gaan ons de nodige attributen aanschaffen. *(beiden verdwijnen)*
- Victor: *(Verschijnt weer en kijkt hen nadenkend na. Haalt dan zijn schouders op en gaat verder met zijn speurtocht. Net als hij de klink van de zolderdeur wil vastgrijpen komen Ellen en Edwin, beiden in fietstenue met klakkende schoentjes de kamer binnen. Ze gaan naar hun fietsen die buiten staan.)*
- Edwin: Ik hoop dat die elektriciteit hersteld is als we straks terugkomen. Anders kunnen we niet eens een warme douche nemen.
- Ellen: Dit hotel is gewoon beneden alle peil. Hoe kan zo'n oude doos in Godsnaam een hotel runnen. Ik hoop dat er nog ander personeel is.
- Edwin: Hoeveel kilometer wil jij trainen deze voormiddag ? *(Stoppen plots als ze Victor zien staan)*
- Victor: Goede voormiddag
- Edwin: *(De twee mompelen iets dat op goede voormiddag lijkt, bekijken hem even en gaan dan verder)* Ik dacht toch 60 km te doen en deze namiddag nog zo'n 100. *(verder pratend gaan ze naar buiten)*
- Victor: Het is hier een heel stuk drukker dan gisteren ! *(Hij gaat nu naar de deur waaruit Edwin en Ellen zijn tevoorschijn gekomen en gaat naar binnen)*
- Martha: *(We horen nu de sleutel in de deur omdraaien. Martha komt als eerste buiten en zegt tegen Marco)* Je mag je blinddoek afnemen.
- Marco: *(Neemt zijn blinddoek af en bekijkt met een bezorgd gezicht de twee vrouwen)* Luister, ik weet niet wat daar boven gebeurt en ik wil het ook niet weten. Maar jullie hebben de elektriciteit afgetapt vóór de meter en daar doe ik niet aan mee !
- Martha: Dus je kan het niet herstellen ?
- Marco: Ik kan het wél herstellen, maar dat doe ik alleen als ik de stroom reglementair mag aansluiten. Ik heb beloofd aan niemand te vertellen wat ik gezien heb, dus ik zal niets verder vertellen. Maar ik wil jullie alleen helpen als het vanaf nu reglementair gebeurt.
- Martha: We willen er nog even over nadenken.
- Marco: Goed, je zegt het maar *(gaat terug richting slaapkamers)*.
- Mathilda: Wat gaan we nu doen ?
- Martha: We kunnen niet veel anders doen dan hem zijn zin te geven, vrees ik.
- Mathilda: Ik ben bang Martha ...

Martha: Niet bang zijn Mathilda ... we redden ons wel !

Marco: *(Marco komt vertrekkensklaar binnen, gevolgd door Victor)* Die meneer vond zijn weg blijkbaar niet, dus heb ik hem maar meegebracht. *(gaat verder naar buiten)*

Victor: Goede middag *(beetje ongemakkelijk)*

Martha: *(Zij en Mathilda zijn fel geschrokken als ze Victor zien. Martha herpakt zich echter snel. Mathilda verdwijnt achter de toog en verzorgt haar vissen en borstelt de grote opgezette goudfazant die op de toog staat)* Goede middag meneer. Waarmee kan ik u van dienst zijn?

Victor: Euh, ik euh was hier gisteren ook al ... weet je nog.

Martha: *(Speelt de onschuld zelf)* Gisteren ...? Excuseer meneer, maar dat kan ik me niet herinneren.

Victor: Dat is vreemd. Ik heb hier nochtans geboekt tot zondag, dacht ik.

Martha: En uw naam was ?

Victor: Vastmans ... Victor Vastmans.

Martha: Mathilda, kijk eens in het boek of er een meneer Vastmans staat ingeschreven ?

Mathilda: *(Slaat het boek open)* Er staat niets !

Victor: Het is allemaal heel raar, maar ik weet niet meer wat ik precies gedaan heb gisteren. Van een stuk van de avond herinner ik me totaal niets meer. En deze morgen werd ik wakker in mijn auto in een bos hier een tiental kilometer vandaan. Heel vreemd allemaal.

Martha: Ja, dat klinkt inderdaad heel vreemd.

Victor: Maar ik weet wél nog zeker dat ik hier geboekt heb *(gaat tot bij Mathilda en wil over de toog mee in het boek kijken. Die klapt echter het boek vóór zijn neus dicht)*

Mathilda: Je staat er niet in !

Victor: *(Heel argwanend)* Heel vreemd. Ik had nochtans gehoopt dat u me kon vertellen wat ik gisterenavond allemaal gedaan heb en hoe ik hier ben vertrokken...

Martha: *(kordaat)* Het spijt me meneer Vastmans, maar we kunnen u niet helpen.

Victor: *(Koppig)* Dan had ik toch graag nú geboekt tot zondag.

Mathilda: Volzet ! Alles is volzet !

Martha: U hoort het meneer Vastmans, alles is volzet. Tot ziens !

Victor: Ik ben er nochtans van overtuigd dat ... *(beseft dat aandringen voorlopig geen zin heeft en maakt aanstalten om te vertrekken)*

Scène 6: Margot en Victor *(Donderdagvoormiddag)*

Margot: *(Komt in fietsoutfit binnen met een toiletzak in de hand)* Hier tante, hier is die toiletzak waarvan ik jullie sprak.

Victor: *(Herkent zijn toiletzak en roept triomfantelijk)* Mijn toiletzak ! Dat is mijn toiletzak ! Zie je wel dat ik hier was !

Margot: *(Onschuldig)* Die is op mijn kamer blijven staan. Je bent die daar waarschijnlijk vergeten. Alsjeblief ! *(Geeft de toiletzak aan Vastmans)*

Martha: *(Ongerust)* Wie zegt dat dit jouw toiletzak is ?

Victor: Mijn naam staat er in ! *(Toont het label aan de binnenkant)* Hier, Victor Vastmans ! ... Zie je wel dat ik gelijk had en dat ik hier geboekt heb.

Martha: *(speelt het naïeve onschuldige Oudje)* Excuseer meneer Vastmans, maar ik begrijp hier echt niets van.

Victor: Dit is toch allemaal wel heel merkwaardig, mevrouwtje ... enfin. U begrijpt nu natuurlijk wel dat ik er op sta mijn kamer terug te krijgen voor de rest van de week.

Mathilda: Volzet ! Alles is volzet !

Victor: Ja maar, ik had hier toch wel degelijk een kamer. Mijn toiletzak is het bewijs.

Martha: *(Is Vastmans liever kwijt dan rijk)* Ik begrijp het allemaal ook niet goed, maar het is een feit dat alle kamers nu volzet zijn, meneer Vastmans.

Margot: *(Wil helpen)* Kan ik niet bij jullie slapen tantes, dan kan meneer Vastmans zijn kamer terug krijgen.

Martha: *(Twijfelend)* Ja maar Margot, dat moet je echt niet doen ... Het ligt helemaal overhoop bij ons en ...

Margot: Dat vind ik helemaal niet erg, ik ben wel meer gewoon.

Martha: *(Met tegenzin)* Als je het echt niet erg vindt ...

Margot: Nee, absoluut niet tante !

Victor: *(Opgetogen)* Dat vind ik nu echt sportief van u Mevrouw euh ...

Margot: Margot ! Zeg maar Margot, meneer Vastmans.

Victor: Goed euh ... Margot maar euh .. ik ben Victor ...

Margot: Goede dag Victor (*geeft een hand*)

Victor: Goede dag euh ... Margot

Martha: (*Wil overleggen met Mathilda*) Wij zullen ondertussen mijn kamer ontruimen. Ik slaap zolang dan wel bij jou op de kamer, Mathilda. (*verdwijnt met Mathilda*)

Victor: U bent wel erg sportief gekleed, mevr. ... euh Margot.

Margot: (*Beetje verlegen*) Oh, ... dat ... ik fiets ...

Victor: Ik ook !

Margot: O ! En bij welke club fiets jij ?

Victor: O, nee ... ik bedoel ... ik fiets ... gewoon ... Niet met zo'n pakje aan.

Margot: O ! Ik dacht even dat jij ook

Victor: Nee, nee ... ik ben niet zo sportief (*er valt even een stilte*) Het staat u trouwens goed ...dat pakje ...

Margot: (*Bloost*) Vind je ? Het flatteert niet echt ... maar om te fietsen zit het wel goed.

Victor: Mag ik u iets te drinken aanbieden ...(*ziet dat Margot twijfelt*) Als blijk van dank voor het afstaan van uw kamer.

Margot: (*Kijkt even op haar horloge*) Goed, eventjes dan want ik moet dringend gaan trainen. Wat zal het zijn voor u ?

Victor: O, een pintje graag.

Margot: En ik neem een cola ! (*zoekt even, vindt de ijskast met drank en schenkt de twee consummaties in*)

Victor: Als ik het goed begrijp zijn die twee oude vrouwtjes, familie van u ?

Margot: Ja, dat zijn twee zussen van mijn grootvader zaliger langs papa's kant.

Victor: En ken je ze goed, jouw tantes ?

Margot: (*Gaat nu zitten, gevolgd door Victor*) Nee, niet echt. Het is jaren geleden dat ik ze nog gezien heb. Maar waarom wil je dat weten ?

Victor: Ik weet het niet, maar ze gedragen zich erg vreemd.

Margot: Hoe bedoel je ?

Victor: Mijn kamer bijvoorbeeld! Ik heb gisteren geboekt voor vier nachten en deze middag doen ze of ze nog nooit van me gehoord hebben. Gelukkig kwam jij binnen met mijn toiletzak.

Margot: Ja, da's wel een beetje vreemd.

Victor: Ze hebben mij gisteren nochtans ingeschreven in het boek.

Margot: Dan moet jouw naam er toch nog instaan

Victor: Ze beweren van niet.

Margot: *(kijkt even richting deur)* Ze zijn er nu toch niet ... eens even kijken. *(neemt het boek van achter de toog, legt het op de tafel en klapt het open op gisteren)* ... Oei, het blad van gisteren ontbreekt ... *(bladert verder)* en op de volgende dagen zie ik jouw naam nergens staan !

Victor: Ik begrijp het echt niet ...en mijn toiletzak dan ... ?

Margot: *(Legt het boek terug op zijn plaats en antwoord luchtig)* Er zal wel een verklaring voor zijn. Breek er je hoofd niet over. Het voornaamste is dat je jouw kamer terug hebt. Ik ga nu trainen, tot straks. *(verdwijnt langs de uitgang)*

Victor: Ja, tot straks ! *(denkt na)* Ik moet en zal weten wat hier aan de hand is, zowaar ik Vastmans heet ! Maar eerst mijn bagage terug op mijn kamer leggen *(verdwijnt ook langs de uitgang)*

Scène 7: Notaris Schriel *(Donderdagvoormiddag)*

Martha: *(Martha en Mathilda komen discuterend binnen)* Hoe kon ik zo stom zijn om die toiletzak over het hoofd te zien.

Mathilda: Ja, hoe kon je zo stom zijn Martha ?

Martha: Je moet niet steeds herhalen dat het stom was Mathilda !

Mathilda: Maar je vraagt het zelf , Martha.

Martha: Het is niet omdat ik het zelf zeg dat jij het ook moet zeggen.

Mathilda: Maar als je zelf zegt dat het stom is dan is het toch stom ?

Martha: Stop ! We zwijgen er over. Ik ben alleen bang dat meneer Vastmans ons niet zal gerust laten vóór hij weet wat er écht gebeurd is.

Mathilda: Als jij bang bent, ben ik ben ook bang Martha .

Martha: *(Kalmeert haar zus)* Ssstt, rustig Mathilda. Het komt allemaal in orde.

Notaris: *(Komt binnen met een triomfantelijke grijns op zijn gezicht. Op de achtergrond weerklinkt even de intro van "Money" van Pink Floyd)* Goede morgen dames ! En, hoe is het er mee ?

Martha: *(ongerust door die grijns)* Dag notaris ... euh goed, dank u.

Notaris: En welke dag zijn we vandaag ?

Mathilda: Donderdag 3 april.

Notaris: Inderdaad ! En wat wil dat zeggen ?

Martha: Ik zou het niet weten, notaris.

Notaris: *(Triomfantelijk)* Dat jullie vandaag mijn eigendom moeten verlaten !

Martha: *(Verbijsterd)* Wat ? Wat zegt u ?

Notaris: Dat jullie vandaag weg moeten. Jullie termijn is verstreken !

Mathilda: *(komt doodongerust tot bij haar zus)* Moeten wij hier weg, Martha ?

Notaris: Ja, jullie moeten hier weg ! Eindelijk !

Martha: Maar dat kan niet. Wij hebben met u toch een lijfrenteovereenkomst afgesloten waarin staat dat wij hier mogen blijven wonen tot een van ons beiden komt te sterven.

Notaris: Dat klopt, maar ik heb de indruk dat u vergeten is de kleine lettertjes in het contract te lezen.

Martha: *(Onthutst)* Welke kleine lettertjes ?

Notaris: Op de achterzijde van het contract. Ik heb een kopie meegebracht *(insinuerend)* voor het geval u het uwe niet meer zou vinden. *(geeft het contract aan Martha)*

Mathilda: *(Bekijkt samen met Martha de tekst)* Dat zijn kleine lettertjes !

Notaris: ... zoals ik al zei, dus !

Martha: *(leest ontdaan)* Deze overeenkomst is om de 10 jaar verlengbaar met opnieuw een periode van 10 jaar, mits de aanvraag tot verlenging van de overeenkomst, met een aangetekend schrijven minstens één maand vóór het verstrijken van de termijn wordt kenbaar gemaakt.

Notaris: *(Triomfantelijk)* Ik denk dat dit heel erg duidelijk is. Jullie hebben geen verlenging aangevraagd, de overeenkomst is opgemaakt en door mij, door u en

uw zuster ondertekend op 2 april, 10 jaar geleden. Dus sinds vandaag
verblijven jullie onrechtmatig in mijn eigendom !

Martha: *(Verontwaardigd)* Maar daar heeft u 10 jaar geleden helemaal niets van gezegd
toen we de overeenkomst gesloten hebben.

Notaris: Ik heb u de overeenkomst toch twee dagen op voorhand ter lezing overhandigd
en u hebt op 2 april ondertekend zonder enige opmerking. Hier is dus geen
speld tussen te krijgen.

Mathilda: Moeten we hier weg Martha ?

Notaris: Ja, jullie moeten hier weg !

Martha: Maar dat kan toch zomaar niet ! Dit is oneerlijk. U had gezegd dat we hier
allebei samen mochten blijven wonen zolang we leefden ...

Notaris: Contract is contract !

Martha: Maar waar moeten we naar toe? We kunnen nergens naar toe !

Notaris: Ik heb voor jullie twee plaatsen gereserveerd in het ouderlingentehuis
Deze namiddag moeten jullie daar naar toe!

Martha: Wat ! Je hebt alles al geregeld, achter onze rug om ! Dit is gewoon schandalig !

Notaris: *(boos)* Schandalig ? U noemt dit schandalig ? Tien jaar geleden deed u
schandalig. Als ik u moest geloven had uw zus tien jaar geleden nog hooguit
een paar jaar te leven, gezien haar “wankele” gezondheid.
Ik ging er dan ook van uit dat de boerderij binnen vijf jaar vrij zou komen. Ik
zit al vijf jaar te wachten en nu wacht ik geen dag langer !

Mathilda: *(angstig)* Ik wil hier niet weg, Martha !

Martha: Ik ook niet, Mathilda ! *(tot notaris)* Wij willen hier niet weg !

Notaris: Jullie moeten weg !

Martha: *(Kordaat)* Wij blijven !

Notaris: *(Staat recht)* Ik kom deze namiddag terug ... met een verhuishwagen ! Om 16u
moeten jullie er uit ! Je hebt tot dan de tijd om de spullen die je wil
meenemen bijeen te pakken. Nog een goede dag samen ! *(Gaat vals lachend
buiten)*

Mathilda: *(Martha zit sprakeloos voor zich uitstarend aan tafel, Mathilda spreekt haar
doodongerust aan en neemt haar bij de arm)* Wat is er Martha ? We moeten
niet weg hé. Zeg dat we niet weg moeten Martha ! Ik wil niet weg !

Martha: (*Omarmt haar zus*) We moeten wél weg Mathilda ... Ik vrees dat daar niet veel aan te doen is ... Maar wat nog veel erger is, is dat al onze plannen in het water aan het vallen zijn.

Mathilda: Waarom ?

Martha: Zondag komen ze de oogst pas ophalen en we moeten hier vandaag weg. De stroom ligt uit en ik krijg hem niet gerepareerd en Vastmans is hier aan het rondsnuffelen en zal vroeg of laat wel ontdekken wat er met hem gebeurd is ... (*Zuchtend*) Nee Mathilda, het ziet er niet goed uit voor ons ! (*omarmt haar zus die het hoofd op Martha's schouder legt. Martha streelt over haar haren. Op de achtergrond weerklinkt de "dodenmars" van Chopin*)

Scène 8: Het tegenoffensief ! (*Donderdagvoormiddag*)

Margot: (*Komt boos binnen, maar ziet dan haar twee tantes ontdaan zitten en gaat er bezorgd naar toe*) Maar tantetjes, wat scheelt er aan. Jullie zien er uit alsof de wereld is vergaan !

Martha: Dat is ook zo, Margot. (*hoofdschuddend*) Dat is ook zo !

Mathilda: Wij moeten hier weg !

Margot: Hoe, jullie moeten hier weg ? Wanneer ?

Mathilda: Deze namiddag !

Margot: Deze namiddag ? Hoe kan dat nu ! (*Bekijkt de tantes nadrukkelijk*) Tantes, ik denk dat wij eens moeten praten. Ik ben hier nog maar pas en hier gebeuren dingen die op zijn zachtst uitgedrukt wel heel merkwaardig zijn.

Martha: (*Bekijkt haar, twijfelt even...*) ... Kom, zet u hier efkens bij ons. Ik ga u het hele verhaal vertellen, want ge moet ons helpen. Ik denk dat ik het alleen niet meer krijg opgelost.

Margot: Goed, vertel maar. Ik zal zien of ik iets kan doen.

Martha: Je moet wel beloven dat je aan niemand iets verder vertelt, zonder dat wij het weten.

Margot: OK !

Martha: Als Marcel, uw grootvader is getrouwd en vertrokken boerden wij hier verder met onze Maurice en hebben we later "De goudfazant" open gedaan om wat bij te verdienen. Alles leek goed te gaan tot Maurice is gestorven.

Margot: En na zijn dood, hoe ging het dan verder ?

Martha: Het was een ramp. Als hij dood was, nu tien jaar geleden, kwam plots notaris Schriel opdagen. We bleken massa's schulden te hebben. Maurice had

blijkbaar alsmaar geld geleend bij de notaris. Eerst bij vader Schriel en later bij zijn zoon die hem is opgevolgd, want een bank heeft hij nooit vertrouwd.
(Bitter) Een notaris ... die was wel te vertrouwen !

Margot: Oei en hoe hebben jullie dat opgelost ?

Martha: De notaris kwam zelf met een oplossing. Hij kocht de boerderij op lijfrente, zodat al onze schulden ineens afbetaald waren. En wij mochten er samen blijven wonen tot een van ons twee kwam te sterven ... dachten we.

Margot: Hoezo ?

Martha: Dat leg ik straks wel uit. Maar daarmee bleken onze problemen nog niet opgelost, want er waren blijkbaar nog schuldeisers die we met ons hotelletje niet afbetaald kregen en daarom zijn we vorig jaar in de schuur met een cannabisplantage begonnen ...

Margot: (Springt recht) Wat ???

Martha: Een cannabisplantage !

Margot: (Onthutst) Maar tantes ! Dat is verboden ! Dat is strafbaar !

Martha: Je hebt beloofd dat je zou zwijgen ...

Margot: (Ongelovig) Een cannabisplantage ... in Godsnaam !

Martha: En om het hoge elektriciteitsverbruik te verdoezelen tappen we af vóór de meter ...

Margot: (Totaal ontdaan) ... maar tantes toch ...

Martha: En Vastmans had hier inderdaad geboekt, maar we hadden de concentratie van onze wiet in de thee, de cake en de honing die we op hem uitgetest hebben wat onderschat en op een bepaald moment viel hij voor dood neer ... Dan hebben we hem in zijn auto gestoken en met zijn bagage in het bos geparkeerd.

Mathilda: Martha was zijn toilettas vergeten . Dat was stom !

Margot: (zucht) Hier ben ik echt niet goed van tantes ... Ik begrijp maar al te goed dat je dit niet meer alleen krijgt opgelost.

Martha: Het is nog niet alles.

Margot: (Wanhopig) Nog niet alles ... ???

Mathilda: Nee, nog niet alles !

Martha: Notaris Schriel heeft ons bedrogen. Er stonden “kleine lettertjes” in het lijfrentecontract en die hadden we niet gelezen toen we tekenden. Daarom moeten we deze namiddag uit de boerderij.

Margot: Deze namiddag ... !

Martha: Een bijkomend probleem is dat onze “oogst” pas zondag kan worden geleverd. Als we er deze namiddag uit moeten zijn we die kwijt en kunnen we fluiten naar ons geld.

Margot: Maar tantes, dat is allemaal illegaal en onwettig. Als jullie gesnapt worden dan vliegen jullie in de gevangenis. Hoe hebben jullie zoiets kunnen doen?

Martha: Mathilda treft geen schuld. Zij doet wat ik zeg. Maar ik deed het eenmalig om uit de schulden te geraken. De oogst gaat naar Nederland, daar mag Cannabis gebruikt worden. Na zondag zouden we alles afbreken en weg doen, dan waren al onze problemen opgelost ... maar nu !

Margot: Amai, dát zijn pas serieuze problemen ... daarmee vergeleken zijn mijn problemen niets.

Mathilda: Heb jij ook problemen ?

Margot: (Boos) Ja, mijn fiets is gesaboteerd. Ik ben er doorgezakt tijdens de training ! Maar dat zijn zorgen voor later. Eerst moeten we voor jullie problemen een oplossing zoeken ... Waar kunnen we hier ergens ongestoord praten ?

Martha: (Opgelucht) Wil je ons helpen ?

Margot: Ja, maar alleen onder bepaalde voorwaarden.

Martha: Goed ! Kom mee naar onze woonkamer. Daar kunnen we praten.
(tot Mathilda) Mathilda blijf jij hier om onze gasten te bedienen.

Mathilda: Goed;

Martha: En tegen niemand iets vertellen !

Mathilda: Tegen niemand iets vertellen !

Martha: Kom, Margot (gaan samen weg)

Scène 9: De strijd om de sponsor ! (Donderdagmiddag)

Mathilda: (Neemt een plumeau en stoft daarmee de grote opgezette goudfazant af, die op de toog staat. Vervolgens gaat ze haar vissen verzorgen. Ondertussen speelt het liedje “Mathilda” van Tom Waits. Mathilda is aan het praten met haar vissen) Wij moeten hier weg Max ... maar ik wil hier niet weg ... en jij ook niet hé Max. En jij Marina, wil jij hier weg ? Nee hé Marina jij wil ook niet

weg. Maar Margot gaat ons helpen Max en Marina. Dat is lief hé. Oei ... maar ik mag tegen niemand iets vertellen van Martha. ...

- Edwin: *(Komt binnen gesleurd met een fiets op rollen of hometrainer, samen met Ellen. Ze zetten die ergens aan de kant van de scène neer)* Op die kamers is geen plaats. We zullen hem dan maar hier neerzetten.
- Ellen: Zou hier niets te drinken zijn ? Hé oudje, heb je hier geen cola of zoiets ?
- Mathilda: *(reageert niet en gaat druk verder met haar vissen)*
- Edwin: *(ongeduldig tot bij haar en duwt tegen haar arm)* Hé oudje...
- Mathilda: Ik noem niet oudje !
- Edwin: *(ongeduldig)* Hoe noem je dan wel ?
- Mathilda: Mathilda
- Edwin: Een cola voor mij ... Mathilda *(gaat van haar weg)*
- Ellen: Voor mij ook !
- Mathilda: Een cola voor meneer en madam *(gaat een cola halen)*
- Edwin: Eventjes het melkzuur uit de spieren rijden *(gaat op de hometrainer zitten en begint te fietsen)*
- Ellen: Die elektriciteit ligt nog altijd uit. *(tot Mathilda)* Zeg, gaat dat nog lang duren.
- Mathilda: *(bekijkt haar argwanend)* Ik mag tegen niemand iets zeggen van Martha.
- Ellen: *(verbaasd)* Waarom niet ?
- Mathilda: Het mag niet van Martha ! *(brengt ondertussen de cola naar Edwin)*
- Edwin: *(Ongeduldig)* Ja, ga dan Martha halen. Dan kan zij misschien antwoorden.
- Ellen: *(Mathilda verdwijnt)* Wat een raar mens is dat ?
- Edwin: Haar zuster is niet veel beter. En dan houden die een hotel open ...
- Ellen: Ik heb honger. Zou hier niets te eten zijn ,
- Edwin: Het is hier alleen kamer met ontbijt. Ik weet niet of je hier nu iets kan krijgen. Binnen een uurtje gaan we hier wat verder eten. Ik heb gereserveerd !
- Ellen: Ik heb nú honger. Ik wil nú iets eten *(gaat achter de toog kijken, ziet de honingpot)* Hhmmm Honing *(neemt een grote lepel)*

Ha, hier staat nog cake ! *(zet de stolp op de toog en snijdt een flink stuk van de cake dat ze gulzig begint op te eten, terwijl ze zich op een stoel zet)*

Marco: *(Komt binnen)* En ... al zenuwachtig aan het worden voor zaterdag, mannen. Ziet dat ge u niet overtraint hé Edwin.

Edwin: *(Nijdig)* Wie laatst lacht best lacht Vandewiele ... ik rij u zaterdag op tien minuten.

Ellen: En waar is Margot ? Is die niet met jullie gaan mee trainen ?

Marco: Nee, die is later vertrokken. Maar haar fiets staat buiten en het voorwiel ligt er kapot naast. Ik vraag me af wat er gebeurd is.

Margot: *(Komt binnen, gevolgd door Martha en Mathilda)* Ha, jullie zijn ook binnen.

Marco: Wat is er gebeurd met uw fiets Margot.

Margot: *(Boos)* Ineens mijn voorwiel eruit. Gelukkig dat het bergop was, anders had ik hier waarschijnlijk niet gestaan. Ik snap niet hoe dat kan *(bekijkt nadrukkelijk Ellen)* Toevallig niet aan mijn fiets gezeten, Ellen ?

Ellen: *(Gespeeld verontwaardigd)* Maar Margot ! Hoe durf je me zomaar te beschuldigen van sabotage ?

Margot: Je zou niet durven zeker ?

Ellen: *(schiets ineens in een onbedaarlijke lach)*

Marco: *(Iedereen bekijkt haar verbaasd)* Wat heeft die ineens ?

Margot: Gaat die mij nog een beetje uitlezen ook !

Ellen: *(Herpakt zich en begrijpt zelf niet waarom ze zo moest lachen)* Sorry ! Maar ik kan er niets aan doen. Ik weet zelf niet hoe het komt. Ik moest ineens lachen. Ik ... *(begint opnieuw onbedaarlijk te lachen)*

Edwin: *(Komt van de hometrainer)* Ellen, zal 't gaan ja, herpakt u *(geeft haar een tik tegen de wang)*

Ellen: *(Stopt weer met lachen)* Auw! Waarom sla jij mij ?

Edwin: *(Begrijpt er niets van)* Waarom zit jij zo te lachen?

Ellen: *(Boos)* Ik weet dat zelf niet. En sta me zo niet aan te gapen, ik ga trainen *(wil naar de hometrainer stappen, maar zakt gewoon door haar benen)*

Edwin: Wat heeft die, zeg ?

Ellen : *(klautert recht en hijst zich met enige moeite op de hometrainer) 't Is niets. Ik ben gewoon gestruikeld. (iedereen bekijkt haar ongerust als ze moeizaam begint te fietsen tot ze plots weer een hevige lachbui krijgt en dubbelgeplooid op haar stuur ligt te schokken van het lachen)*

Edwin: *(Ongerust) Kom, ga wat op uw bed liggen(terwijl hij haar onder een arm meetrekt naar de kamers, zegt hij tegen de anderen) Dat is misschien door suikertekort. Ze zei al dat ze zo'n honger had.*

Marco: Wat was dat zeg ?

Martha: *(Ziet de cake en roept geschrokken)* Die heeft van de cake gegeten.

Mathilda: En van de honing !

Margot: *(Met grote ogen)* Dezelfde als Vastmans ? *(Als Martha knikt)* Oei Oei !

Marco: Ik heb al zo dikwijls cake of honing gegeten, maar ik heb nog nooit zo gereageerd !

Margot: Spacecake en wiethoning!

Marco:Spacecake ???

Margot: Ik leg u dat later wel uit Marco. Luister, je moet mij absoluut vertrouwen, maar hier is een en ander aan de hand en hoe minder je er van weet, hoe beter voor jezelf. Als alles achter de rug is vertellen we alles.

Marco: Heeft dat ook iets te maken met die blinddoek en die elektrische installatie ?

Margot: Ja !

Marco: Margot, ik vertrouw u, maar ik raak toch niet betrokken in louche affaires ?

Margot: Nee ! Daar zorg ik voor. Het enige wat ik nu vraag is dat je de elektrische installatie reglementair wil aansluiten en herstellen ?

Marco: Goed !

Margot: Ja, maar eerst geblinddoekt naar boven tot in het elektriciteitskot. *(tot Mathilda)* Tante breng jij ze naar boven ? *(Terwijl Mathilda de deur opent wordt Marco geblinddoekt en verdwijnen ze naar boven. Op de achtergrond speelt "Holder de bolder we hebben wiet op zolder" van DJ Gerrit)*

Scène 10: Elvis smeedt snode plannen *(Donderdagmiddag)*

Margot: Zoals we hebben afgesproken tante is het van het grootste belang dat we zo snel mogelijk van die Cannabis afgeraken. Dus als je die Elvis ziet, vraag hem dan of ze het morgen niet kunnen komen ophalen. Hoe rapper het hier weg is hoe liever.

Martha: Wil jij niet met hem onderhandelen ?

Margot: Nee tante, ik zal u niet verraden maar ik wil hier verder ook niets rechtstreeks mee te maken hebben. Tot straks ! (*verdwijnt*)

Elvis: (*Komt binnen gevolgd door Priscilla*) Goede middag Fox (*kijkt naar boven*) Die elektriciteit doet het nog steeds niet ? Ik hoop dat het geen invloed heeft op het spul ...

Martha: Ik heb een vraag, Elvis. Ik wil zo snel mogelijk van het spul af zijn. Er zijn namelijk moeilijkheden opgedoken.

Elvis: (*Argwanend*) Moeilijkheden ?

Martha: Ja, persoonlijke moeilijkheden. Daarom moet het spul hier zo snel mogelijk weg. Niet alles zal dan al helemaal droog zijn, maar dat kunnen jullie ongetwijfeld elders verder drogen. (*bekijkt hem vragend*)

Elvis: (*Nadenkend*) Ik weet niet of dit zo eenvoudig te regelen is ...

Martha: We doen een euro van onze prijs af ...

Elvis: (*knikt instemmend*) Goed. Ik zal zien wat ik kan doen. Het transport voor morgen krijg ik wel geregeld, maar of ik tegen morgen het volledige bedrag vastkrijg is een ander paar mauwen ...

Martha: Goed, doe je best (*Martha gaat weg*).

Elvis: (*Met een brede smile*) Hoor je dat Pris ... cilla. Hier valt een slag te slaan ! Hier moet op gedronken worden (*gaat achter de toog en haalt er een flesje bier uit*) Voor jou ook ?

Priscilla: Yep ! (*denkt even na*) Dat kost jou toch geen moeite om dat geld tegen morgen vast te krijgen ? Het staat gewoon op onze kamer

Elvis: Dat weten zij toch niet ! Ik geef ze morgen de helft van het bedrag als voorschot en beloof de rest zondag te komen brengen ... maar ik geloof dat ik zondag een afspraak heb met jou in de Caraïben schatje (*lacht luid en drinkt gulzig van zijn biertje*)

Priscilla: (*Plots heel blij*) Wat ? Gaan we naar de Caraïben ? Oooh wat heerlijk ! (*vliegt hem om de hals*) Soms ben je toch onweerstaanbaar ... visje van me (*kust hem hevig*)

Elvis: (*Op het moment dat ze aan het kussen zijn gaat het licht weer op volle sterkte aan. Aangenaam verrast kijkt hij op na de kus*) Je had me wel wat eerder mogen kussen schatje. Je hebt het licht weer aangekregen !

- Priscilla: Ik wou dat we al zondag waren (*droomt voor zich uit*) De zon, het strand , de zee ...een heerlijke cocktail ... in plaats van dat rotweer hier in een godvergeten gat met een koude pils. Hoe vlugger we hier weg zijn hoe liever !
- Elvis: Nog een beetje geduld schat. We gaan ons eerst nog wat amuseren. Denk er aan, als je iemand van die wielerploegen ziet dan doe je heel geheimzinnig. Dat maakt ze nog wat zenuwachtiger. (*Plots horen ze de sleutel in het slot van de deur steken en grijpen ze beiden een stuk krant die op de tafel ligt waarin ze zich half verstoppend blijkbaar zeer geïnteresseerd gaan verdiepen*)
- Marco: (*Komt eerst buiten, gevolgd door Mathilda. Hij doet zijn blinddoek af*) OK, hier brandt het licht ook. Dat ging makkelijker dan verwacht. Jullie hebben heel veel geluk gehad, dat dit goed is afgelopen. Voor hetzelfde geld was de boel hier afgebrand. (*ziet nu Elvis en Priscilla zitten achter hun krant en hij fronsd vragend de wenkbrauwen en de twee onderzoekend bekijkend gaat hij weg richting kamers. Mathilda gaat terug naar de zolder*)
- Elvis: Ik zou graag daar boven eens kijkje gaan nemen. Het spul moet ongetwijfeld dààr liggen. Maar dat is werk voor deze nacht als iedereen slaapt.
- Priscilla: Dat doe je dan maar alleen. Daarvoor sta ik niet op ...(*krijgt ineens een idee*) Elvis ! Als we nu vannacht gewoon het spul naar beneden halen , inpakken en wegwezen. Dan kost het ons niets !!!
- Elvis: (*Met een brede smile*) Pris ! Ik ben slecht, maar jij bent nog slechter ! Dit is gewoon een schitterend idee !!! Dat ik daar zelf niet eerder op kwam ?
- Priscilla: Voor één keer vergeef ik je dat je me “Pris” noemt (*geeft hem een kusje, neemt hem bij de hand en trekt hem verleidelijk heupwiegend achterwaarts mee richting kamers*) Kom mee, ik wil dat verpleegsterspakje passen ... “Vis” ...
- Mathilda: (*Van zodra Elvis en Priscilla zijn verdwenen gaat de zolderdeur open. Mathilda komt opgewonden buiten, gaat tot bij haar vissen en praat er tegen*) Heb je dat gehoord Max en Marina. Zij willen het van ons afpakken ... Dat mag niet hé Max en Marina ... Dat mag niet (*je ziet haar even nadenken en dan gaat ze kordaat terug naar de zolderdeur , opent die en gaat terug naar boven*)

Scène 11: De notaris voert de forcing ! (*Donderdagnamiddag*)

- Martha: (*Op de achtergrond speelt het nummer “Martha” van Tom Waits . Martha komt binnen en gaat tot achter haar toog, waar ze de waterketel vult en hem op het vuur zet en we zien haar gezicht vertrekken als ze de notaris ziet binnenkomen*) Oh, bent u het !
- Notaris: (*De notaris komt binnen met een aktentas in de hand en zet die tegen de toog als hij Martha aanspreekt*) Ja, ik ben het, zoals ik u deze morgen heb aangekondigd. Ik ga er van uit dat jullie hebben ingepakt ?

Martha: Wij hebben absoluut NIET ingepakt. Wij blijven!

Notaris: (*Minachtend*) Luister eens mevrouwetje ! U MOET weg. Is dat duidelijk ! Is het niet goedschiks, dan kwaadschiks !

Martha: (*Beslist*) U heeft ons bedrogen ! Wij gaan niet weg !

Notaris: Op zo'n reactie had ik eigenlijk al gerekend en daarom heb ik ook een gerechtsdeurwaarder aangesteld. Jammer genoeg kon die zich vandaag niet meer vrij maken, maar morgen om 10u staat hij hier en dan is het gedaan ! Voor altijd, definitief, onherroepelijk. (*gaat tot achter de toog*) En tot zolang blijf ik hier om er op toe te zien dat u niets beschadigt of ontvreemdt dat mij toebehoort ! (*ziet de cake staan, snijdt er een stuk af en eet het gulzig op*) Hmmm, cake. Daar heb ik wel zin in !

Martha: Maar dit is toch onze inboedel ... die mochten we toch meenemen, zei u !

Notaris: U kreeg tot nú de tijd om in te pakken. En gezien u dit blijkbaar niet heeft gedaan, behoort alles mij toe, vermits ik 10 jaar geleden de boerderij heb gekocht op lijfrente ... mét inboedel ! (*zwaait met het contract*)

Martha: (*het wenen naderbij dan het lachen*) U ... u bent gewoon onmenselijk ! Hoe kunt u ons dit aandoen ... Mijn zus overleeft het niet als ze moet verhuizen ! Hebt u dan geen greintje medelijden ? (*kijken beiden op als ze de zolderdeur horen open gaan*)

Mathilda: (*Doet de deur terug op slot en schrikt op als ze de notaris ziet en vraagt bang aan Mathilda*) Wat doet hij hier ?

Martha: Niets, Mathilda. Hij komt hier gewoon even langs. Hij gaat dadelijk weer weg ! (*gaat tot bij haar zus*)

Notaris: Ik ga helemaal niet weg ... Jullie gaan weg !

Mathilda: Wij gaan niet weg ! Wij gaan niet weg ! Wij gaan niet weg ... (*ze herhaalt dit keer op keer , steeds sneller en steeds hysterischer en terwijl Martha op haar zus inpraat gaat de notaris tot bij de zolderdeur en schudt er een paar keer mee*)

Notaris: Waarom doen jullie die deur op slot ? Maak open !

Mathilda: (*Gaat nu op de notaris af en probeert hem van de deur weg te trekken terwijl ze nu helemaal hysterisch begint te schreeuwen*) Jij mag niet naar boven ! Dat mag niet van Martha ! Niemand mag naar boven ! Dat mag niet van Martha ...

Notaris: (*Schrikt even, trekt zich los en gaat van de deur weg*) Wat krijg jij nu, zottin ! Ik doe ze morgen wel open ! Dan zijn jullie toch weg !

Martha: Wij gaan niet weg ! Wij gaan niet weg ! Wij gaan niet weg ... (ze herhaalt dit keer op keer , steeds sneller en steeds hysterischer)

Margot: (Komt opgeschrikt door het kabaal binnen. Ze heeft nu een mooi kledje aan i.pl.v. de fiets-outfit) Wat is hier aan de hand ?

Martha: (doodongerust en woedend) Mathilda is helemaal van streek door dat stuk krapuul hier ...

Margot: Krapuul ... ?

Martha: Onze zeer geachte heer notaris Schriel !

Margot: (Bekijkt hem even nadenkend) Breng jij tante Mathilda naar haar slaapkamer , tante Martha, dan bekommer ik mij over meneer de notaris.(met een dreigende ondertoon in de stem) Gaat u zitten alsjeblief, meneer de notaris (poeslief)!

Notaris: (Verheugd) Toch iemand in dit huis met gezond verstand ! Wie bent u, als ik vragen mag ?

Margot: Ik ben Margot, het nichtje van mijn twee tantes. En wat is de bedoeling van uw bezoek als ik vragen mag ,

Notaris: Kijk, het zit zo dat uw beide tantes tot deze namiddag de kans kregen om de boerderij te verlaten, vermits dit mijn eigendom is. Ze hebben die kans niet gegrepen en dus ben ik wel verplicht ze er uit te zetten.

Margot: Dat betekent het einde voor hen. Ze hebben hier al heel hun leven gewoond ...

Notaris: (hardvochtig) Contract is contract !

Margot: (bekijkt hem nadenkend, hoort dan de waterketel fluiten en een glimlach verschijnt op haar gelaat) Wil u geen kopje thee drinken terwijl we verder praten, het water kookt net ?

Notaris: (Aangenaam verrast) Oh, ja ! Een kopje thee zou me wel smaken. Dank u !

Margot: (Terwijl ze voor het publiek duidelijk zichtbaar het theebuiltje vult met thee uit de wietpot en er water op giet) Is er dan echt geen oplossing mogelijk waardoor ze toch hier zouden kunnen blijven ?

Notaris: Ik zit hier al 10 jaar op te wachten, maar het wachten beu heb ik ondertussen besloten het te verkopen van zodra het vrij komt en dat is dus morgen ! Morgen wordt het verkocht !

Margot: (Terwijl ze hem de thee serveert) Wenst u ook een stukje cake ? (legt zonder op zijn antwoord te wachten een groot stuk spacecake op een bordje)

Notaris: Ja, graag !

Margot: Hebt u al een koper ?

Notaris: *(Terwijl hij gulzig van de cake eet en van zijn thee slurpt)* Ja, ik heb al een koper !
Hmmm ...Nog wat honing bij doen. Die is erg lekker in de thee !

Margot: Is er nog een hoger bod mogelijk ?

Notaris: *(denkt even na en dan glimlachend)* Ja, als ze ... 2.000.000 Euro op tafel leggen krijgen ze het terug. *(moet plots even onbedaarlijk lachen)* Oh eh excuseer !

Margot: *(Glimlachend)* U hoeft zich niet te excuseren. Wilt u nog een stukje cake ?

Notaris: Oh ja, graag. Die is heerlijk en die ... die honing ook *(probeert nu het lepeltje uit de honingpot te pakken te krijgen, maar grijpt er een paar keer naast)*

Margot: *(brengt hem de cake)* Twee miljoen zei u ?

Notaris: JJaa ... tee meloen *(begint weer onbedaarlijk te lachen)* ik ... ik zei Teee maar ... maar ik bedoelde twweee ... *(lacht weer onbedaarlijk)*

Margot: Ja ... en u zei ook meloen in plaats van miljoen ...

Notaris: *(Lacht nu weer hevig terwijl hij wankelend wil recht staan)* Mel ... meloen ?
(Wil op haar afgaan) Jij he ...hebt tee ... tt twee mooie ...Mel ... meloenen!

Margot: *(gespeeld verontwaardigd)* Notaris ! Foei ! Zou u niet beter naar huis gaan !

Notaris: Nee ... nee ik ... ik blijf hier ! Ik ... dit is allemaal van mij ! *(wankelt even , maar kan zich staande houden)* Ik ik ben zo moe en ik ... alles draait *(begint plots weer onbedaarlijk te lachen)*

Margot: *(Duwt hem richting buitendeur)* Dan kan je beter wat op je bed gaan liggen.

Notaris: Nnn ... neee ! Ik blijf hie ... hier !

Margot : *(Duwt hem nu naar een zetel in een hoek, waar de notaris in elkaar stuikt en onorthodox blijft liggen)* Slaap lekker notaris ! *(een slaapmelodietje weerklinkt op de achtergrond)*

Scène 12: Vastmans wordt verliefd ! *(Donderdagnamiddag)*

Margot: *(Vastmans komt binnen en Margot gaat naar hem toe).* Ah Victor ! Nogmaals mijn excuses, dat ik zomaar jouw kamer kwam binnengestoven. Maar ja, het wàs eerst mijn kamer en daardoor was ik even in de war.

Victor: *(Wat ongemakkelijk, blozend)* Och, maar dat geeft niet Margot. Ik vind het helemaal niet erg. Je hebt je gewoon vergist.

- Margot: Ik schrok eerlijk gezegd ook als ik je in adamskostuum zag staan.
(*glimlachend*) Ik zal het goedmaken met een heerlijk kopje thee .
- Victor: (*Verheugd*) O, thee. Ik ben verzot op thee. En ik meen me te herinneren dat ik hier gisterenavond ook een kopje van die thee heb gedronken. Erg lekker meen ik me te herinneren. (*nu horen we plots de notaris kreunen en zich omdraaien in zijn zetel. Victor hoort dit en ziet verwonderd de notaris liggen*) Wie is dat ?
- Margot: (*Is druk bezig met alles klaar te zetten en antwoordt luchtig*) Oh, dat ? Dat is de plaatselijke notaris die hier zijn roes komt uitslapen ! Maar ga toch zitten Victor. Ik kom zo bij je zitten.
- Victor (*Ziet dat zij een tas met koffiefilter voor haar klaarzet*) Drink jij geen thee ?
- Margot: (*Vlug*) Nee, ik lust geen thee. Ik hou het bij koffie.
- Victor: Ik meen nochtans ooit ergens gehoord of gelezen te hebben dat wielrenners heel veel thee drinken.
- Margot: Ja, dat klopt. Maar dan koude thee met veel suiker. Ik zelf ben er eerlijk gezegd niet zo gek van. (*Ze doet een paar flinke scheppen honing in de tas van Victor*)
- Victor: Ja, honing. Ik herinner me inderdaad dat er veel honing in die thee zat.
- Margot: (*Beetje sensueel*) Dan heb jij ongetwijfeld ook een zoet karakter ...
- Victor: (*Ongemakkelijk blozend*) Ja ... euh dat kan ... euh.
- Margot: (*Het water kookt en ze giet nu water in beide tassen*) Voilà ! (*ze gaat de waterkoker wegzetten en komt terug met de stolp met cake en snijdt er een stevige plak af voor Victor*) Alsjeblief ...
- Victor: (*Is verlekkerd op zoetigheden*) O! Heerlijk ! Dank u wel. (*Eet gulzig van zijn cake en terwijl hij in zijn thee roert zegt hij tegen Margot*) Eet jij geen Cake? Ze is nochtans erg lekker !
- Margot: Nee, dank je wel. Maar ik moet zaterdag een belangrijke wedstrijd rijden en dan moet ik op mijn voeding letten.
- Victor: O ja ... dat fiets-outfitje ... (*Victor drinkt intussen van zijn thee*)
- Victor: (*Lacht even onhandig*) O nee ! Integendeel zelfs.
- Margot: Nog een plakje? (*Snijdt zonder op zijn antwoord te wachten, opnieuw een stevige plak af*)
- Victor: (*Verlekkerd*) Ja graag. Erg lekker !

Margot: *(Gaat wat dichterbij hem zitten en vraagt sensueel)* Wat doe je eigenlijk voor beroep Victor ? Ik ben verpleegster .

Victor: *(Verpleegster, o wat leuk ... (wil onhandig een grapje maken)* Loop jij dan ook zo rond in een wit spannend pakje *(lacht een beetje overdreven. De weet begint te werken)*

Margot: *(Speelt het spelletje sensueel mee)* Ja, Victor. Soms wel ... *(ziet dat zijn thee bijna op is)* Vooruit drink leeg, dan schenk ik nog een kopje in.

Victor: *(Drinkt het leeg terwijl Margot de theepot haalt)* Dat is erg lekkere thee *(zijn stem schiet even uit en eet dan verder zijn tweede plak cake op)* !

Margot: *(terwijl ze zijn thee klaarmaakt)* Maar nu heb je mij nog niet gezegd wat jij doet als beroep Victor.

Victor: *(Doet overdreven geheimzinnig en kijkt speurend rond)* Dat ... dat mag ik niet zeggen ... dat is geheim !

Margot: *(Kijkt hem sip aan)* Dat is niet fair Victor. Ik heb mijn beroep ook verteld. *(heel lief, hem nu smekend diep in de ogen kijkend)* Alsjeblief !!!

Victor: *(Smelt weg en is nu feller onder invloed)* Ik ben een privédetective ...

Margot: Een wat ?

Victor: *(krijgt het niet gezegd)* Een privé ...en vré ...een privé detective !

Margot: O! een privé-detective !

Victor: Ja ! Zoals Hercule Poirot *(schiet in een lach)*

Margot: En waarom ben je dan hier ? Waarom logeer je hier ? Wat ben je op het spoor ?

Victor *(fluistert in haar oor)* Die twee oude vrouwtjes ...

Margot: Wat is daar mee ?

Victor: Hier gebeuren ra ... ra ... rare dingen *(je ziet aan zijn bewegingen en manier van praten dat hij niet alles meer onder controle heeft)*

Margot: Maar wat dan ?

Victor: Dat weet ik niet ... nog niet ! *(steekt zijn vinger omhoog)* Maar zowaar ik Vactor Mast..Vanss heet ... ik zal het te weten komen ...

Margot: *(weet nu genoeg en wil het gesprek beëindigen)* Zo'n twee lieve oudjes ? Ik denk dat je, je vergist Victor.

Victor: Mag ik nog een stukje cake ?

Margot: *(Nu beslist)* Nee, ik denk dat je meer dan genoeg op hebt. Kom ik breng je terug naar je kamer .

Victor: Ja, ik voel me plots zo moe ... en alles draait *(staat wankelend recht en valt bijna. Margot houdt hem recht)*

Margot : Kom, ... voorzichtig *(legt zijn arm over haar schouder)*

Victor: Margooooot ...

Margot : Ja, wat is er.

Victor: Ik ... ik vind u lief ...

Margot: *(Glimlachend)* Ja ?

Victor: En ik vind u ook mooi ?

Margot: Ja ?

Victor: Ja ! *(Margot glimlacht en trekt hem verder mee naar zijn kamer; Nu weerklinkt het reffrein van “Een beetje verliefd” van Andre Hazes)*

Scène 13: Dopingcontrole ! *(Donderdagavond)*

Elvis: *(Het is avond en in het hotel zitten Edwin en Ellen aan een tafel en Martha, Mathilda, Margot en Marco aan een tweede tafel te praten. De notaris ligt in de zetel nog steeds zijn roes uit te slapen. Er wordt van alles gedronken, maar er is thee noch cake te zien. Elvis, in een witte schort en Priscilla, met een strak wit verpleegsterspakje aan komen binnen, met een grote tas en installeren zich aan de vrije tafel)* Goede avond iedereen. Ik ben Dokter Plasmans controlearts van de antidopingcommissie van de Vlaamse overheid en ik kom een urinestaal afnemen van de renners die zaterdag deelnemen aan de Ronde van Vlaanderen voor wielertoeristen. *(Consternatie alom. Margot kijkt verwonderd, maar Martha fluistert haar iets in het oor, waarna Margot breed glimlacht. Ook Marco is verwonderd maar niet in paniek)*

Edwin: *(Protesteert hevig)* Ja maar, dat kan toch zomaar niet. Dat is niet aangekondigd, we moeten dat toch niet zomaar laten gebeuren ...Ik protesteer. Ik laat me niet controleren !

Ellen: En ik ook niet !

Margot: *(Naar de tafel van “De Reizende zon”)* Waarom doen jullie zo moeilijk ? Iets te verbergen misschien ?

Edwin: *(Wringt zich in allerlei bochten)* Nee, helemaal niet euh ...

Elvis: *(Legt een papier op zijn tafel)* Hier hebt u het dopingreglement, meneer. Deze controle is volledig reglementair en is verplicht ! Ik stel voor dat we de stalen hier in deze ruimte afnemen, dan voldoen we meteen aan het reglement dat zegt dat er twee neutrale getuigen moeten aanwezig zijn bij de staalafname

Edwin: *(Vlug)* Ik kan nu niet plassen. Ik heb sinds deze namiddag niet meer gedronken !

Ellen: En ik ben net nog gaan plassen

Elvis: Dan drinken jullie nu maar heel veel en dan wachten we tot jullie kunnen plassen. Ik heb heel de avond de tijd . *(Neemt zijn lijst)* En u bent ?

Edwin: Edwin Vandenbroucke

Elvis: Wat denk je ? Nu of straks ?

Edwin: *(Boos)* Doe dan maar nu.

Elvis: *(Schrijft zijn naam met een alcoholstift op een potje en geeft het aan Edwin)* Ik stel voor dat u daar achter de toog gaat staan. Priscilla *(wijst haar aan)* zal er op toezien dat alles reglementair gebeurt.

Priscilla: *(Begeleidt hem tot aan de toog)* Ga uw gang meneer Vandenbroucke !

Edwin: *(Gaat met zijn rug naar het publiek staan en insinueert de nodige bewegingen . Hij staat daar dertig seconden, maar er komt niets)*

Priscilla: *(Priscilla die voor de toog stond gaat nu achter de toog tot bij Edwin)* En, lukt het niet meneer Vandenbroucke ... *(wacht heel even en zegt dan de wenkbrauwen fronsend)* ... en nu zéker niet !

Edwin: *(Verlegen)* Ik kan niet plassen als er iemand staat op te kijken !

Priscilla: Toch niet “in” het potje ... als ik sta te kijken !

Edwin: *(Doet boos zijn broek weer dicht en komt naar voor)* Zó lukt het niet !

Elvis: Misschien toch zo geen goede plaats hier achter de toog. Dan stel ik voor dat we de toiletten op de badkamers gebruiken. U dient zich dan echter volledig uit te kleden vooraleer u de badkamer binnengaat, zodat er geen bedrog mogelijk is.

Allen: *(Hevig protest door elkaar, vooral van Edwin en Ellen)*

Elvis: Het is dat, of achter de toog.

Allen : *(Door elkaar)* Ja, goed dan ! OK ! Veel keuze hebben we niet ! enz.

Elvis: De dames gaan mee met Priscilla ... De mannen volgen mij !

Mathilda: *(Priscilla gaat voorop, gevolgd door Ellen en Margot)* Mag ik niet mee de mannen controleren ?

Martha: Mathilda !

Elvis: *(Gaat grinnikend weg, gevolgd door Edwin en Marco)* Daar zou uw hartje misschien niet meer tegenkunnen Fo ...oudje !

Martha: *(Victor komt blozend en ontdaan binnengestormd)* Wel, wat scheelt er aan meneer Vastmans ?

Victor: Ik zit op het toilet op de badkamer en ineens zo zonder te kloppen komt Margot daar helemaal in haar blootje de badkamer binnen met een potje in haar hand. Ik schrok me een ongeluk.

Martha: En zij waarschijnlijk ook .

Victor: Je mag gerust zijn ... amai ik ben er nog niet goed van.

Martha: Wilt je een goed warm taske thee meneer Vastmans. Dat zal u goed doen.

Victor: *(twijfelt)* Nee, geef me liever een pintje ...

Marco: *(Komt lachend binnen)* Voila ! Gelukt ! *(Lachend)* En Edwin, die staat daar nog altijd met de kraan open, maar uit zijn kraan komt voorlopig niets.

Margot: *(Komt lichtjes blozend binnen als ze Victor ziet)* Amai Victor, was me dat schrikken ! Doe jij nooit je deur op slot als je op het toilet zit ?

Victor: *(Verlegen)* Ja euh nee ... ik ... ik zal het in het vervolg zeker doen. ... maar ga jij altijd in je blootje naar het toilet ?

Margot: Dopingcontrole ! Dat moet zo om bedrog te voorkomen.

Marco: *(Nu komen Priscilla en Elvis die elk twee gevulde bekertjes met deksel in de hand hebben, binnen. Ze zetten de urinebekertjes op de tafel waar nu Victor zit, rond zijn pint)* Voila ! Nog even verzegelen en dan zetten we ze hier in de ijskast zodat ze goed bewaard morgen naar het labo kunnen.

Victor: *(Wil zijn pint pakken maar ziet de urinepotjes en trekt met een vies gezicht zijn hand weer terug en staat recht)* Ik ga slapen. Goede nacht iedereen ! *(verdwijnt)*

Elvis: *(ondertussen zijn de potjes verzegeld en zet priscilla ze in de ijskast terwijl hij de pint van Victor uitdrinkt.)* Nu, ik denk dat wij ook maar gaan pitten. Morgen wordt nog een lange dag ! *(ze verdwijnen)*

Martha: En wat doen we nu met de notaris ? Als hij zijn roes heeft uitgeslapen moeten we weg !

Mathilda: Kunnen we hem niet nog wat wiet bij geven ?

Margot: Alsjeblief tante ! Ik wil geen moord op mijn geweten hoor !

Martha: Dan is alles verloren !

Margot: Jullie kunnen de boerderij terugkopen ?

Martha: ... terugkopen ?

Margot: Schriel zei me dat hij de boerderij morgen verkoopt, maar als jullie 2 miljoen op tafel leggen dat je ze dan kan terugkopen ?

Martha: (snel) Wij hebben geen 2 miljoen !

Margot: Tantetje Wat krijg je van die dealer voor jullie oogst ?

Mathilda: 5 € per gram, dat is 2,5 miljoen !

Margot: Voilà ! Dan heb je nog een half miljoen over !

Martha: (ontgoocheld) We krijgen maar 4 €. Dat hebben we deze morgen afgesproken omdat de oogst vervroegd moet weggehaald worden en dus niet helemaal droog is.

Mathilda: Dan hebben we maar 2 miljoen €

Martha: Dan hebben we niets meer over.

Margot: Maar dan hebben jullie wél jullie boerderij terug !

Martha: We hebben geen andere keuze ... we kunnen niet anders !

Margot: Wanneer gaat de deal met die Elvis door ?

Martha: Morgen voormiddag !

Margot: Dan kunnen we nu beter gaan slapen ! (terwijl ze weg gaan) Ik hoop dat alles goed verloopt, want ik vertrouw hem voor geen haar !

Scène 14: Activiteiten in de nacht ! (Donderdag nacht)

Elvis: *(Het is middernacht, we horen een klok twaalf keer slaan. In de bar van het hotel is het donker (beperkt blauw licht). Er gebeurt niets en op de achtergrond speelt "Nederwiet" van Doemaar. We horen de notaris zachtjes snurken. Dan gaat de deur naar de kamers voorzichtig open en we zien eerste het licht van een zaklantaarn, gevolgd door Priscilla en Elvis. Als de deur dicht is doen ze het licht boven de bar aan. Elvis heeft een aktentas bij en legt die op een van de tafeltjes)* Iedereen slaapt als een roosje. We hebben het rijk

voor ons alleen. *(gaat naar de zolderdeur en wil ze tevergeefs openen)* Oeps daar had ik even niet aan gedacht. Op slot !

Priscilla: Waar vinden we die sleutel ?

Elvis: Die steken ze altijd op zak heb ik gezien, maar hier ligt ongetwijfeld ergens een reservesleutel *(beginnen beiden te zoeken in de omgeving van de toog)*

Priscilla: *(Zoekt in de buurt van de TV, stopt met zoeken en lacht)* Ik denk dat ik weet waar hij ligt. *(Steekt de DC of videohoes van de film "A fish called Wanda", die daar ligt, omhoog. Dan gaat ze naar het aquarium, steekt haar hand er in, graaft even in de steentjes op de bodem en haalt er triomfantelijk de sleutel uit)*

Elvis: Hoe wist jij dat ?

Priscilla: In die film *(wijst)* "A fish called Wanda", hadden ze het sleuteltje ook verstopt in het aquarium.

Elvis: *(Geeft haar een tikje op de bips)* Slimme meid ! *(neemt de sleutel, opent de zolderdeur en gaat na het licht weer uit te doen, gevolgd door Priscilla naar binnen. Ze doen de deur langs binnen weer op slot)*

Ellen: *(Het is even stil, terug dreigend muziekje als de deur naar de kamers weer open gaat en we Ellen en Edwin voorzichtig zien binnenkomen met een zaklamp in de hand)* Ssssttt ! *(Ze doen de deur dicht en het licht boven de bar aan en Ellen gaat naar de ijskast, haalt daar haar potje en dat van Edwin uit en zet het op de toog)* En hoe dacht je die nu open te krijgen zonder dat ze het merken. Ze zijn verzegeld.

Edwin: Maak ze gewoon leeg en gooi ze weg.

Ellen: Ja, dan hangen we zeker. Dat is zoveel als onmiddellijk toegeven dat we gepakt hebben. Nee, we doen het zoals afgesproken. Ik heb niet voor niets al die moeite gedaan om "zuivere" urine voor noodgevallen lekvrij mee te zeulen in mijn bagage *(zet het potje op de toog)* We vervangen onze urine door die in dit potje.

Edwin: Maar met een gesloten deksel krijgen we er niet veel in, hoor !

Ellen: Stoom ! Met hete stoom krijgen we het zegel los zonder het te beschadigen !

Edwin: Waar is de waterkoker ?

Ellen: Daar ! *(gaat er heen, vult hem met wat water en zet hem op)*

Edwin: Dit zullen we alvast open maken *(neemt het potje zuivere urine en doet het deksel er af. Plots slaakt de notaris in zijn slaap echter een schreeuw waardoor Edwin het potje laat vallen en de inhoud op de grond terecht komt waarvan een deel op zijn broek)*

Ellen: (Woest) Idioot ! Wat doe je nu ? (komt tot naast Edwin en bekijkt het lege potje op de grond) Verdomme, daar gaat mijn plan ! Los het nu zelf maar op !

Edwin: Ja, sorry! Maar ik schrok door die schreeuw van die kerel in de zetel.

Ellen: En nu ?

Edwin: (denkt na en krijgt een idee) Hij !

Ellen: Wat ... hij ?

Edwin: Hij moet plassen ! Het is zijn schuld dat het potje op de grond is gevallen, dan moet hij het maar oplossen. Zijn urine zal wel zuiver zijn. (proberen hem wakker te krijgen) Wakker worden ! Komaan opstaan !

Notaris: (Na enige moeite van beiden en uiteindelijk en glas water in het gezicht wordt de notaris half wakker) Hé ... hoe ... wat is er ?

Ellen: Plassen !

Notaris: Pla ... plassen ?

Edwin: Ja, door jou is ons urinestaal om zeep, dus moet jij nu plassen !

Notaris: (is nog totaal verdwaasd en in de war, maar voelt dat hij echt moet plassen) jj...ja, Ja ik moet dringend plassen!

Ellen: (neemt een vaas uit een kast of van een rek) Hier, plas hierin.

Notaris: Hie ... Hier ?

Ellen: Waar anders ?

Notaris: In ... in het toilet.

Ellen : Hoe minder lawaai je maakt hoe beter. Ze mogen absoluut niet wakker worden. Doe het maar hier !

Notaris: Ik kan ... kan niet als er iemand staat te kijken.

Ellen: (zucht) Och, klein kind ! Ga dan naar buiten, maar wees stil !

Edwin: (Terwijl Edwin via de buitendeur verdwijnt) Het water kookt bijna. Geef me de potjes. (Edwin houdt de potjes even boven de stoom en Ellen verwijderd voorzichtig het zegel) Gelukt !

Notaris: (Komt terug binnen met een volle vaas en wankelt tot bij Ellen en Edwin) Hie ...hier! (ploft de vaas op tafel, ziet de aktentas van Elvis op tafel liggen en grijpt die vast) Mij ... mijn aktentas ! (Hij strompelt verder en valt weer neer in de zetel bovenop de aktentas onmiddellijk verder slapend)

Ellen: *(Plots horen ze de sleutel in de zolderdeur steken)* Pas op ! Daar is iemand ! *(ze vluchten beiden weg door de deur naar de kamers)*

Elvis: *(Komt naar buiten met een in grijs plastic ingepakt pak (10 kg) en legt het op de tafel, gevolgd door Priscilla die haar pak er bovenop legt)* We halen ze eerst allemaal naar beneden en dan brengen we ze naar de bestelwagen. Kom *(ze willen weer verdwijnen naar boven)*

Priscilla: *(Snuift even met de neus)* Het ruikt hier naar pis !

Elvis: *(Snuift ook even)* Ja ! Ik ruik het ook ! *(ziet de potjes en de vaas)* Er zijn een paar van die rennertjes niet zuiver op de graat ! Die gaan vals spelen !

Priscilla: *(Kijkt achter de toog, maar ziet niemand)* Niemand ! Maar ze zijn hier wel geweest en ze komen ongetwijfeld terug ! Wat doen we nu ? We kunnen geen pottenkijkers gebruiken !

Elvis: Daar maken we korte metten mee ! *(haalt de twee andere potjes uit de ijskast, giet ze alle vier leeg en spoelt ze uit)* Kom, we zetten de twee zakken op de trap doen de deur op slot en gooien die lege bekertjes op zolder. Als ze terugkomen zien ze dat hun plannetje is mislukt en gaan ze ongetwijfeld terug slapen en dan is de kust weer veilig *(ze doen zoals gezegd)*

Ellen: *(Even later komen Ellen en Edwin weer tevoorschijn. Ontdaan ziet Ellen dat alleen nog de vaas op de toog staat)* Verdomme ! Alles is weg !

Edwin: *(In paniek)* Dat kan niet !

Ellen: *(Kijkt in de ijskast)* En de twee andere potjes zijn ook weg ! We zijn te laat ! Verdomme, wat moeten we nu doen ?

Edwin: Niets kunnen we nog doen. Nu hangen we zeker ! Daar gaat ons sponsorcontract !

Ellen: Ik ga slapen.

Edwin: Wat doen we met die vaas ?

Ellen: *(Boos)* Drink het op *(gaat kordaat weg,)*

Edwin: *(Neemt de vaas, staat er even besluiteloos mee en giet ze dan leeg in het aquarium en laat ze daar ongespoeld staan. Gaat dan weg richting kamers)*

Priscilla: *(Even later horen we weer de sleutel in de deur en, zien we Priscilla ,met haar plastic zak in de handen terug naar buiten komen)* OK, de kust is weer veilig !

Elvis: *(komt ook buiten met zijn plastic zak en legt hem bij die van Priscilla)* Kom, snel nu. Nog 48 te gaan ! *(Snel verdwijnen ze weer naar boven)*

PAUZE

Scène 15: Elvis is verdwenen ! (Vrijdagmorgen)

- Martha: *(Op het liedje “Martha” van Tom Waits komt Martha met haarkamerjas aan naar binnen, doet het licht aan en begint alles klaar te zetten voor het ontbijt. De aktenas van de notaris die voor de toog stond is er niet meer)*
- Margot: *(Komt ook in haar kamerjas binnen)* Goede morgen tante ! Bah, het stinkt hier zo ? *(Neemt de vaas, ruikt er aan)* Eikes, er heeft iemand in die vaas geplast !
- Martha: *(Verwonderd)* In die vaas geplast ? Waar is dat voor nodig ?
- Margot: *(Ze begrijpt plots waarom)* Die dopingcontrole ! *(opent snel de ijskast en ziet dat de potjes weg zijn)* Ik had het moeten weten ! De urinepotjes zijn weg !
- Martha: Weg ? Wie heeft die dan weg gedaan ?
- Margot: Dat schoon clubje van De reizende zon natuurlijk. Dat bewijst dat ze gepakt hebben, natuurlijk. Enfin, dat bevestigt alleen maar mijn vermoeden ! *(doet de ijskast dicht, spoelt de vaas uit en zet die weer op haar plaats. Plots ziet ze dat de zolderdeur op een kier staat en dat de sleutel er op zit en schrikt)* Tante ! De zolderdeur is los ... en de sleutel zit er op !
- Martha: *(Schrikt hevig)* Wat ? Dat kan niet ... *(haast zich naar de deur)*
- Margot: *(Ongerust)* Misschien hebben jullie de deur vergeten sluiten ...
- Martha: Onmogelijk ! Mathilda kijkt dat altijd minstens drie keer na voor ze gaat slapen. *(Kordaat)* Ik ga kijken !
- Margot: *(Ongerust)* Zou je dat wel doen tante ? Misschien is er nog iemand boven ?
- Martha: Nee ! Ik ga alleen. Blijf jij hier onder aan de trap. Ik zal wel roepen als er iets is *(Martha verdwijnt naar boven)*
- Margot: *(Doet de deur op een kier en blijft er ongerust voor staan. Als de deur naar de kamers open gaat en Vastmans verschijnt, doet ze snel de deur op slot en steekt de sleutel in haar zak)* Ah, goede morgen Victor !
- Victor: *(Blij dat hij haar ziet)* Goede morgen Margot !
- Margot: Zo vroeg wakker !

Victor: Ja, de morgenstond heeft goud in de mond ! Ik doe altijd een wandelingetje voor het ontbijt ! ... Geen zin om mee te gaan ?

Margot: (*Wil hem zo snel mogelijk buiten*) Graag, maar nu niet, ik heb mijn kamerjas nog aan en ik moet tante helpen

Victor: O, een andere keer dan (*gaat verder maar als er op de deur wordt geklopt, draait hij zich om*) werd er niet op die deur geklopt ?

Margot: (*Nerveus*) Nee ... dat was ik ... hoor maar (*klopt op de deur*) ... Eik, denk ik ?

Victor: (*niet begrijpend*) Eik ? ... O, de deur. ... ja dat zou kunnen (*gaat nadenkend weg*)

Martha: (*ze opent snel de deur. Martha komt totaal in paniek buiten*) Weg ! Alles is weg !

Margot: (*Bezorgd*) Wat is er weg ?

Martha: Alles ! Heel onze oogst ! Ze hebben zelfs het plantenafval meegenomen! Het enige wat daar lag zijn die lege urinepotjes die jullie gisteren gevuld hebben. Het is een ramp ! We zijn alles kwijt (*begint te wenen*) !

Margot: (*Troost haar*) Maar tantetje toch ! Wie kan dat gedaan hebben ?

Martha: Die Elvis natuurlijk. Hij alleen wist hiervan !

Margot: Maar hoe is hij dan binnen geraakt ?

Martha: Waarschijnlijk met de reservesleutel. Die zat in de visbak onder de steentjes.

Margot: (*Gaat naar de visbak en voelt onder de steentjes*) Hier ligt hij niet meer ...

Martha: Dat was een idee van Mathilda. Ze had dat gezien in een of andere film ...

Margot: (*Kordaat*) Ik ga op zijn kamer kijken. Misschien zijn ze nog niet weg. (*verdwijnt richting kamers en komt even later terug*) Weg! Ze zijn weg !

Martha: Daar vinden we natuurlijk geen spoor meer van terug !

Margot: Hoezo? Je hebt hem toch zelf gecontacteerd ... je hebt toch een adres ?

Martha: Helemaal niet ... Het enige wat ik heb is dit GSM-nummer... (*haalt een briefje uit haar zak en geeft het aan Margot*)

Margot: (*Bekijkt het nummer en steekt het weg*) Ja , dat wordt moeilijk !

Martha: (*begint weer te snikken*) Alles is verloren ...

Scène 16: Margot valt voor Vastmans ! (*Vrijdagmorgen*)

Margot: Kom tante, de moed niet laten zakken. Ik heb een idee !

Martha: *(Hoopvol)* Ja ?

Margot: Of we ooit het geld nog te pakken krijgen weet ik niet, maar we moeten absoluut die Elvis of zijn vriendin zien terug te vinden. Dat is de eerste stap.

Martha: En hoe dacht je dat te doen ?

Margot: Vastmans !

Martha: Vastmans ???

Margot: Ja, hij is detective, zoals ik je gisteren heb verteld.

Martha: Ja, maar hij zit wel achter ons aan ! En dan vragen wij hem om een lading wiet voor ons te gaan opsporen ... Hij zal lachen ...

Margot: Het enige wat ik hem zal vragen is die Elvis op te sporen. Meer moet hij niet doen. We hoeven hem niet te zeggen waarom.

Martha: *(Haalt de schouders op)* Veel hebben we toch niet te verliezen ... we kunnen hoogstens nog in de gevangenis terechtkomen ...

Margot: Komaan tante ... de moed niet op geven *(Vastmans komt binnen)* Kijk, hij is daar net. Ik spreek hem aan ! Jij bedient ons ! *(maakt haar kamerjas een beetje los en gaat op hem af)* ... Victor ...

Victor: *(Verheugd)* Ja, margot ?

Margot: Wil je met mij ontbijten ?

Victor: Graag *(beetje verlegen)*

Margot: *(Gaat zitten en wijst de stoel naast haar)* Kom, zet je naast mij. *(ondertussen bedient Martha hen. Tijdens deze scène gaan Edwin en Ellen weg en komt Mathilda binnen)* Victor, je zei me gisteren dat je privé-detective bent.

Victor: Inderdaad !

Margot: Ik denk dat jij een heel goede privé-detective bent ...

Victor: *(gevleid)* Het doet me plezier dat jij dat denkt Margot.

Margot: Victor ... *(komt dichterbij en zegt met zwoele stem)* gisteren zei je me ook dat je me lief en mooi vindt ...

Victor: *(wordt rood)* Zei ... zei ik dat ?

Margot: *(Gemaakt verontwaardigd)* Weet je dat niet meer ?

Victor: Euh ja, ...ja natuurlijk

Margot: (*Sensueel*) Vind je me nog altijd mooi nu je me helemaal naakt hebt gezien ?

Victor: (*Weet niet meer waar hij het heeft*) ... jjj ja ... nnn na... natuurlijk !

Margot: Ik vond jou ook niet mis in je blootje ... Victor (*verleidend*)

Victor: Mar ... Margot ik ...ik (*staat op het punt een liefdesverklaring te doen*)

Margot: Zou je me willen helpen, Victor ?

Victor: Ik ... ik zou alles voor je doen, Margot !

Margot: (*Nu plots zakelijk*) Mijn tantes zijn deze nacht bestolen, Victor !

Victor: (*Even van zijn melk door het andere onderwerp*) Bestolen ?

Margot: Ja !

Victor: Hier? Deze nacht ?

Margot: Ja !

Victor: Dan moet je naar de politie gaan !

Margot: Dat kan niet Victor. Ik kan je niet vertellen waarom, maar dit moet heel discreet blijven. Het enige wat ik wil weten is waar we die dieven kunnen vinden.

Victor: Heb je enig vermoeden wie het gedaan kan hebben?

Margot: Ja, die dokter en die verpleegster van gisterenavond.

Victor: ik zou je graag helpen Margot, maar ik kan niet.

Margot : Waarom niet ?

Victor: Ik ben met een andere zaak bezig .

Margot: Mijn tantes ?

Victor: (*Geschrokken*) Hoe weet jij dat ?

Margot: Dat heb je me gisteren ook verteld. Je weet precies niet veel meer van wat je me verteld hebt. (*gemaakt ontgoocheld*) Ik vraag me af of je het wel meende wat je zei over mij ... (*schuift wat van hem weg*)

Victor: Jawel, Margot echt waar !

Margot: Wat hebben mijn tantes dan wel misdaan? Zo'n twee lieve oudjes ...

Victor: ...beloof me dat je niets verder vertelt !

Margot: Ik beloof het, Victor!

Victor: Ik werk in opdracht van zowel de elektriciteitsmaatschappij als de watermaatschappij. Er verdwijnt blijkbaar een gigantische hoeveelheid elektriciteit en water in deze omgeving zonder dat de meters dit registreren. Vooraleer ze een officieel onderzoek instellen hebben ze mij gevraagd een en ander uit te zoeken.

Margot: Maar Victor, wat zouden zo'n twee oudjes met zoveel water en elektriciteit moeten doen .

Victor: Dat vragen ze zich bij de elektriciteitsmaatschappij ook af ?

Margot: Ik denk dat het allemaal één grote vergissing is, maar je moet nu eenmaal je werk doen hé Victor ... maar dan kan je toch ondertussen voor mij uitzoeken waar we die twee kunnen vinden ... zo moeilijk kan dat voor een detective als jij toch niet zijn ... *(ziet dat hij twijfelt)* Alsjeblief ???

Victor: *(Smelt weg)* Goed ! Ik zal het doen ... omdat jij het bent ... !

Margot: Je bent een schat ! *(geeft hem een zoen op de wang)*

Victor: *(In de zevende hemel)* Heb je enig aanknopingspunt ?

Margot: Mijn tantes hebben alleen dit GSM-nummer. Hier, maar je kan misschien ook eens een kijkje gaan nemen op hun kamer, kamer 5.

Victor: Ik zal het dadelijk doen, Margot. *(gaat richting kamers , maar omkijkend omdat Margot naar hem wuift struikelt hij of loopt ergens tegen)*

Margot: *(Tot bij Martha)* dat was een makkie. Ik draai hem zo om mijn vinger ...

Notaris: *(Schrikt met een schreeuw plots luidkeels wakker en staat verdwaasd recht)* Wat, wat ... waar ben ik ? *(kijkt rond en beseft dan waar hij is)* Ha ja ik ben hier ... in De Goudfazant ... ! *(kijkt op zijn horloge en grijpt dan naar zijn hoofd)* Ik moet vast geslapen hebben ... maar ik heb hoofdpijn ! *(ziet dan Martha, Mathilda en Margot)* Ha, jullie zijn hier nog ... nog één uurtje en dan staat de deurwaarder hier en is het definitief voorbij *(lacht vals)* ...

Margot: Wij willen de boerderij terugkopen !

Notaris: Hoe, ... wat ...? Terugkopen ? *(bekijkt hen Minachtend)* Dan moeten jullie wel binnen exact één uur 2 miljoen € op tafel leggen !

Martha: Dat weten we, dat heb je gisteren aan Margot verteld.

Notaris: Hé ? Heb ik dat gisteren aan jou verteld ? Dat herinner ik me precies niet meer ? Ik herinner me niets meer van gisteren ?

Margot: Gisteren zei je me dat als mijn tantes 2 miljoen € op tafel legden dat de boerderij dan terug van hen was.

Notaris: *(Twijfelend dat hij dit verteld heeft)* Ja ... ja dat klopt. 2 miljoen en de boerderij is terug van u.

Margot: Valt er over de prijs nog te onderhandelen ?

Notaris: Nee !

Martha: Kunnen we uitstel van betaling krijgen ?

Notaris: Nee ! Om 10 uur geven jullie mij cash 2 miljoen € of het is voorbij ! Ik heb het contract met de toekomstige koper bij ... *(wil zijn aktentas aan de toog nemen, maar ziet dat die er niet meer staat)* Heé, waar is mijn aktentas naar toe ... ik had die daar gisteren toch daar neergezet ...?

Margot: Ik denk dat ze daar in de zetel ligt. U lag er op te slapen.

Notaris: *(Kijkt niet begrijpend naar de zetel)* Inderdaad ... ik begrijp niet hoe die daar terecht komt ... ? *(gaat er heen, grijpt ze en wil ze openen)* Vreemd ... Ze is op slot ? *(bekijkt de tas nu goed)* Maar dat is helemaal mijn tas niet ... *(legt ze op tafel)* Ik moet ze waarschijnlijk in de auto hebben laten liggen *(gaat naar buiten)*

Martha: *(Wanhopig)* Maar Margot, we hebben helemaal geen twee miljoen cash ... en we zullen die nooit hebben *(zoekt het wenen naderbij dan het lachen troost bij haar zus)*

Margot: *(onderzoekt de tas)* Enig idee van wie die tas dan wel is tante ... ?

Martha: *(Bekijkt ze van ver, schouderophalend)* Wat maakt het uit ...

Mathilda: *(ongeïnteresseerd)* Dat is de tas van Elvis

Margot: Wat ?

Mathilda: Dat is de tas van Elvis !

Martha: *(Komt nu geïnteresseerd naderbij)* Inderdaad, dat is de tas die Elvis bij had ...!

Margot: *(Probeert ze open te krijgen)* Konden we die maar open krijgen ... misschien zit er iets in waarmee we hem kunnen terugvinden. *(probeert vergeefs het cijferslot)* Shit !!! Het lukt niet !

Martha: *(hoopvol)* Mathilda ... probeer jij eens *(Mathilda buigt zich over het cijferslot)* Zij is ongelooflijk straf in zo'n dingen *(tot Margot)*.

Mathilda: *(Droog)* 't Is open ! *(terwijl ze de aktentas opent)*

Margot: *(Margot en Martha slaken een kreet)* Lieve hemel ... zoveel geld ...

Martha: *(Neemt een stapeltje van 500 €-biljetten)* ... Hoeveel zouden er dat wel zijn ?

Mathilda: *(Heeft er ook een stapeltje uitgehaald en razendsnel geteld)* 100 ! Zo'n stapeltje is 50.000 €

Margot: *(heeft de stapeltjes geteld)* Er zijn 50 zo'n stapeltjes ...

Mathilda: 2,500.000 € !

Martha: Dit is het geld dat hij bij had om de oogst te betalen !

Margot: Maar hoe komt het dan onder de notaris terecht ?

Martha: *(Enorm opgelucht)* Dat zal ons een zorg wezen *(haalt er 10 stapeltjes uit en geeft ze aan Mathilda)* Stop dit weg, Mathilda. Dit is voor ons, ons appeltje voor de dorst ! *(doet dan het koffertje dicht)* En de rest is voor Schriel !

Notaris: *(komt hoofdschuddend binnen)* Ik begrijp er niets van. Ze ligt ook niet in de auto ... Ik was er nochtans zeker van dat ik ze bij had ... *(grijpt dan naar zijn hoofd)* Oh, mijn hoofd ...

Martha: Notaris, u vroeg 2.000.000 € tegen 10u. Voila ! *(schuift koffertje in zijn richting)*

Notaris: *(kijkt haar ongelovig aan, opent argwanend het koffertje en schrikt als hij de inhoud ziet)* Dat ... dat kan niet ! Hoe komen jullie hieraan ?

Margot: Dat is jouw probleem niet notaris. U vroeg 2.000.000, hier is uw 2.000.000. En als u nu een ontvangstbewijs wil opmaken met de verklaring dat u de boerderij aan mijn tantes verkoopt dan zijn we allemaal gelukkig. Is het niet ? *(Martha is ondertussen papier en vulpen gaan halen)*

Notaris: *(Is helemaal van slag, maar tevreden dat hij zijn geld heeft)* Ik begrijp niet hoe jullie dat voor elkaar hebben gekregen, ... maar inderdaad, dit is 2.000.000 € en dus is de boerderij terug uw eigendom. *(zet zijn handtekening en overhandigt het document)* Hier is het voorlopig bewijs, morgen overhandig ik u de officiële documenten. Nog een goede dag samen ! *(neemt de aktentas en gaat hoofdschuddend weg)*

Scène 17: Victor slaat alarm ! *(Vrijdagmorgen)*

Martha: *(Omhelst zielsgelukkig Margot als de notaris buiten is)* Is dit niet fantastisch Margotje ! Alle problemen zijn van de baan !

Mathilda: Moeten we niet weg, Martha ?

Martha: *(Omhelst nu Mathilda)* Nee, Mathilda, we moeten niet weg. Al onze problemen zijn opgelost !

Margot: *(kijkt bezorgd)* Ik hoop dat je gelijk hebt tante, maar dit lijkt allemaal te mooi om waar te zijn.

Martha: Maar Margotje toch. Je maakt je nodeloos zorgen. Elvis zal waarschijnlijk onvoorzien vroeger zijn moeten vertrekken en omdat hij ons niet wou wakker maken heeft hij de levering van de zolder gehaald en het geld hier achter gelaten.

Margot: Maar hij zou toch maar 2 miljoen betalen ? Waarom laat hij dan 2,5 miljoen achter ?

Martha: Dat weet ik niet. Maar maak je maar geen zorgen. Kom Mathilda, dit papier en het geld gaan we veilig wegbergen *(verdwijnt met Mathilda)*

Victor: *(Komt met een bezorgd gelaat binnen, op de achtergrond weerklinkt “the pink panter”)* Margot ...

Margot: Ha , Victor Wat is er ? Je kijkt zo bezorgd ?

Victor: Dat GSM-nummer dat je me gegeven hebt ...

Margot: Ja, wat is daar mee ?

Victor: *(fluistert geheimzinnig en ongerust)* Hoe kom je daar aan ?

Margot: Van tante Martha gekregen ... maar wat scheelt er toch, je doet zo raar ...?

Victor: *(kijkt omzichtig om zich heen en dan zegt hij dreigend)* La Pertulia !

Margot: La ... watte ?

Victor: La Pertulia !

Margot: La Pertulia ... en dan ? Wat heeft dat in godsnaam te betekenen “La Pertulia” en waarom doe je daar zo geheimzinnig over ?

Victor: La Pertulia is een van de beruchtste coffeeshops in de Jordaan in Amsterdam en die is in handen van de plaatselijke drugsmaffia. Via, via ben ik te weten gekomen dat het GSM-nummer dat je me gaf rechtstreeks gelinkt is aan La Pertulia. En als ik de naam “Elvis” liet vallen werd het stil aan de andere kant. Toen ik bleef aandringen zei iemand mij dat ik best zo ver mogelijk van die Elvis wegbleef en dat hij er niets mee te maken wilde hebben en toen werd de verbinding verbroken.

Margot: *(Is hevig geschrokken)* Lieve help !

Victor: Ik weet niet wat hier precies aan de hand is, maar dit zaakje stinkt !

Margot: *(een beetje in paniek)* Dit loopt fout ! Dit loopt fout !

Victor: Kan je me niet zeggen waar het allemaal om gaat, Margot ?

Margot: *(smekend)* Nee Victor ! Ik kan en ik mag niets zeggen, ... nu nog niet. Maar belooft me dat je in de buurt blijft.

Victor: Wees gerust Margot, ik blijf in de buurt ! *(gaat richting slaapkamers)* mijn eigen onderzoek is namelijk nog lang niet afgerond ! *(verdwijnt)*

Margot: *(Bezorgd)* Ik hoop echt dat Elvis dat geldkoffertje daar bewust heeft achtergelaten ... maar iets in mij zegt dat dit niet het geval is ! *(Een dreigende melodie weerklinkt en Margot kijkt ongerust om)*

Scène 18: Marco moet naar huis ! *(Vrijdagmorgen)*

Marco: *(Komt ontdaan binnen gevlogen, gevolgd door Martha)* Margot ! Margot!

Margot: *(Ongerust)* Ja, Marco, wat is er ?

Marco: Ik moet naar huis !

Margot: Wat ? Waarom ?

Marco: Tine moet bevallen !

Margot: Nu ? Dat was normaal toch maar eind april ?

Marco: Haar vliezen zijn gebroken en ze gaat nu naar de kliniek.

Margot: Ja, dan moet jij zo snel mogelijk naar huis Marco. Dat heeft voorrang !

Marco: *(Gehaast)* Ik vertrek onmiddellijk. Ik laat voorlopig al mijn spullen hier *((gaat snel weg))*

Margot: *(Roept hem na)* Wees voorzichtig ! En succes met de bevalling !

Martha: Wat ga je nu doen ?

Margot: Aan de reizende zon voorstellen om een andere wedstrijd te nemen. Zonder Marco hebben we geen schijn van kans !

Martha: Gaan die dat willen ?

Margot: Sinds die dopingcontrole zitten ze met een ei in hun broek. Die hebben nog altijd niet door dat die nep was. Ik denk dat ze niets liever hebben dan uitstellen. *(Edwin en Ellen komen binnen in fietsuitrusting)* Edwin, Marco is

naar huis geroepen omdat zijn vrouw moet vroeger bevallen dan voorzien. Daardoor zit ik wel met een probleem en zou ik willen vragen om in plaats van morgen, binnen een paar weken een andere wedstrijd te rijden.

Edwin: *(Bekijkt vragend Ellen en denkt even na)*... Dat moeten we eerst onderling bespreken ... Geef ons vijf minuten.

Margot: OK *(gaat tot bij Martha)*

Edwin: Verdomme, dat was te schoon om waar te zijn. Zonder Marco winnen wij op één been. Die stomme dopingcontrole !

Ellen: Ik denk dat we beter niet rijden ! Dat geeft ons alvast meer tijd om die resultaten proberen te onderscheppen.

Edwin: Ja, ik denk ook dat we niet veel keuze hebben. Uitstellen !

Ellen: *(Gaat tot bij Margot)* OK, we willen het sportief spelen. We zijn akkoord met het uitstel. We zullen straks eens bekijken welke wedstrijd we dan wel gaan rijden. *(ziet plos de lege urinebekertjes, die Martha mee van boven heeft gebracht, op de toog staan neemt ze mee tot bij zijn kompanen)* ... Die urinepotjes ! *(neemt ze vast en gaat tot bij Edwin)* Onze namen staan er nog op !

Edwin: Hoe komen die daar plots terecht ?

Ellen: *(Triomfantelijk)* Dat kan me niet schelen. De zegel is verbroken en ze zijn leeg !

Edwin: Dat betekent dat er geen controle meer kan gebeuren ?

Ellen: Inderdaad! Dus ?

Samen: We rijden wél !

Ellen: *(Met een brede grijns op het gelaat tot bij Margot)* Sorry, maar we rijden toch !

Margot: *(Had de bui al zien aankomen bij het vinden van de potjes door Ellen)* Ik dacht dat jullie het sportief wilden spelen ...

Ellen: Een moment van zwakte ! Meer niet *(luid lachend weg, gevolgd door Edwin)*

Martha: *(Zuchtend)* Wat nu ?

Margot: Dat sponsorcontract is teveel waard om zomaar te laten schieten. Iemand moet Marco vervangen ! En dat moet snel gebeuren want er rest niet veel tijd meer.

Martha: Waar vind je zo snel iemand ...?

Margot: *(Glimlacht)* Ik heb zo'n ideeetje *(gaat glimlachend richting kamers,)*

Scène 19: Het geld blijkt vals te zijn ! *(Vrijdagvoormiddag)*

Martha: *(terwijl Martha wat opruimt komt Mathilda binnen)* Ha, zusje. Alles veilig opgeborgen ?

Mathilda: Het geld ligt op de oude hooizolder en de kwitantie van Schriel wil ik verbergen bij Maurice. *(neemt de fotokader van de muur en verbergt het papier achter het portret van hun broer)*

Martha: Ik had nooit gedacht dat het allemaal nog goed zou aflopen, Mathilda. We hebben onze boerderij terug en we hebben een mooi spaarpotje van 500.000 € Het enige wat we nu nog moeten doen is alle sporen van onze wietplantage uitwissen en dan zijn we gerust voor de rest van ons leven.

Mathilda: Ik ga boven alles opruimen Martha *(gaat naar de zolderdeur en opent die)*.

Martha: Ja, begin al maar Mathilda. Ik kom direct helpen, want hoe vlugger alles weg is, hoe beter.

Notaris: *(Plots komt een woedende notaris Schriel binnengestormd)* Hoe durven jullie me zo bedriegen ! Smerige oude taarten !

Martha: *(Geschrokken)* Maar notaris, wat is er gebeurd ? Waarom ben je zo boos ?

Notaris: Wat is er gebeurd ! Wat is er gebeurd ! *(ploft nu de aktentas op tafel, opent ze en schreeuwt)* Vals ! Al het geld is vals ! Jullie hebben me bedrogen !

Martha: Vals ??? Dat ... dat kan niet ! *(neemt een stapeltje biljetten en bekijkt ze ongerust)* Hoe weet je dat ? Ben je wel zeker ?

Mathilda: *(komt ontdaan tot bij Martha)* Wat is er Martha ? Is er iets niet goed ?

Notaris: Dat is niet goed ! *(Wijst op het geld)* Ik heb er wel honderd onder de UV-lamp gehouden en ze zijn allemaal vals ! Jullie geven me onmiddellijk mijn kwitantie terug of ik ga naar de politie !

Martha: Maar wij hebben dat geld zo in dat koffertje gekregen. Wij konden toch niet weten dat het vals was.

Notaris: Dan hadden jullie dat maar moeten controleren toen je het ontvangen hebt. Ik vraag me trouwens af hoe jullie aan dat geld zijn geraakt ? En nu, geven jullie me onmiddellijk mijn kwitantie terug !

Martha: *(aarzelt even)* Nee! Je hebt ze zelf getekend. De boerderij is van ons !

Notaris: *(woedend)* Jullie hebben betaald met vals geld !

Mathilda: Dat had je dan maar moeten controleren toen je het ontvangen hebt !

Notaris: *(bekijkt haar even sprakeloos)* Dit ... dit ... *(schreeuwt nu heel luid)* Geef me nú, ónmiddellijk mijn kwitantie terug *(gaat naar Mathilda en doet een beweging alsof hij haar bij de keel wil grijpen, maar houdt zich in, draait zich*

om sluit het koffertje en stapt er woest mee naar de buitendeur) Denk maar niet dat jullie hier ver mee komen ! Ik ga nú onmiddellijk naar de politie ! *(gaat buiten en slaat de deur keihard dicht)*

- Martha: *(verbitterd)* Hoe heb ik die dealer ooit voor één seconde kunnen vertrouwen ! Stomme geit die ik ben !
- Mathilda: Een geit is niet stom, Martha !
- Martha: Deze geit wel, Mathilda ! Deze geit wel ...
- Mathilda: Wat moeten we nu doen, Martha ?
- Martha: *(denkt even na)* ... proberen te redden wat er te redden valt ! Kom, eerst moeten we dat vals geld op onze hooizolder doen verdwijnen *(richting deur, gevolgd door Mathilda)* Brandt de kachel nog in de woonplaats, Mathilda ?
- Mathilda: Ja, ... waarom, Martha ?
- Martha: We gaan dat geld verbranden, Mathilda !
- Mathilda: Waarom Martha ? Waarom wil je geld verbranden ?
- Martha: Omdat het vals is Mathilda ... *(haalt haar schouders op)* trouwens zo erg is dat niet. Er zijn zelfs ministers die ooit geld verbrand hebben ... *(verdwijnen)*

Scène 20: Victor ontdekt de Wietplantage (vrijdagmiddag)

- Margot: *(komt binnen met Victor en beiden hebben hun fietstenue aan. Victor heeft het tenue van Marco aan en dat is al naargelang de acteurs die het spelen te klein , te groot ...)* Je ziet er schitterend uit in dat pakje Victor !
- Victor: *(een beetje wanhopig)* Moet ik dit nu echt doen Margot ? Ik rij op zondag ritjes van maximaal 60 km. En die ronde van Vlaanderen morgen zijn er 180 ! Dat is pure zelfmoord !
- Margot: *(Wil hem de kans niet geven op zijn akkoord om te fietsen terug te komen)* En daarom moeten we nu gaan trainen ! Ik vind het trouwens heel lief dat je dit voor mij wil doen Victor, je bent een schat *(geeft hem een zoen op de wang)* ! Kom, we gaan onze fietsen klaarmaken ! *(gaat richting buitendeur)*
- Victor: *(Zuchtend)* Ik kom zo, ik wil eerst nog iets drinken *(Plots ziet hij de deur van de zolder op een kier staan)* Hé, die deur is los *(gaat behoedzaam naar de deur, "the pink panter" weerklinkt weer)* Dit is een buitenkans, ik moet weten wat zich op die zolder afspeelt ! *(Gaat binnen en sluit de deur achter zijn rug)*
- Mathilda: *(Komt binnen met 2 potten honing en zet ze in de kast)*
- Ellen: *(Komt binnen, gevolgd door Edwin, beiden in fietstenue)* Kunnen jullie morgenvroeg, vóór de start van De Ronde, onze drinkbussen vullen met die

speciale thee van jullie ? We zullen straks na de training onze lege drinkbussen klaarzetten.

Mathilda: Thee De Goudfazant ?

Ellen: Als jullie dat thee De Goudfazant noemen, ja !

Mathilda: Mag hij extra sterk zijn ?

Edwin: Ja, doe maar extra sterk ?

Mathilda: Met veel honing ?

Ellen: Ja, met héél veel honing. Dat zijn snelle suikers ! *(wacht niet op antwoord en gaat met Edwin naar buiten)*

Mathilda: Ik zal er voor zorgen ... *(gaat weg)*

Margot: Victor, waar blijf je nu toch ... Victor ?

Victor: *(Komt in alle staten uit de deur)* Margot Weet je wat zich daar achter die deur bevindt?

Margot: *(onschuldig)* De zolder Victor ?

Victor: Ja, natuurlijk de zolder. Maar óp die zolder ?

Margot: Nee , Victor ...

Victor: Een wietplantage !

Margot: Een wietplantage ???

Victor: Een wietplantage, verdomme ! Dat verklaart meteen dat enorme water –en elektriciteitsverbruik !

Margot: Maar Victor ! Hoe kunnen zo'n twee oude lieve dametjes als mijn twee tantes in godsnaam een wietplantage onderhouden ?

Victor: Luister Margot ! Ik zie wat ik zie ! Daarboven bevindt zich een wietplantage !

Margot: En wat ga je nu doen, Victor ?

Victor: Ik ga dit onmiddellijk melden aan mijn opdrachtgevers !

Margot: *(probeert hem nu sensueel te paaien en neemt zijn hand vast)* Maar Victor ! Je hebt me beloofd om morgen De Ronde van Vlaanderen te rijden en daarom moeten we nu absoluut gaan trainen.

Victor: Ja, maar ...

Margot: Dit kan toch wachten tot maandag ! Het is nu bijna weekend. Op die paar dagen komt het nu ook niet aan. Die plantage loopt echt niet weg.

Victor: *(Begint te zwichten)* Ja, maar ...

Margot: Je hebt het beloofd Victor ... als je nu weg gaat zie je me nooit meer terug ...

Victor: ... OK, goed. Ik zal wachten tot maandag ... *(zuchtend)* Iets in mij zegt dat ik daar nog spijt van zal krijgen ...

Margot: Je bent een schat, Victor *(geeft hem een klapzoen op de wang)* Kom we gaan trainen ... *(verdwijnen langs de voordeur)*

Langzaam Blackout

Scène 21: Elvis is terug ! *(zaterdagmorgen)*

Martha: *(We zien Martha en Mathilda bezig met de thee. Het nummer "Matilda" van Tom Waits weerklinkt)* Extra sterk hadden ze gevraagd hé, Mathilda ?

Mathilda: Ja, en met veel honing !

Martha: *(Doet nog wat extra honing in de thee en roert die onder)* ... ik denk niet dat ze ooit de aankomst halen. *(giet nu de thee in de drinkbussen van Ellen en Edwin)*

Mathilda: Hier is de thee voor Margot en Victor. Moet daar ook honing in ? *(zet de theepot neer en wil de honing nemen)*

Martha: Neee !! In hun thee mag alleen gewone suiker. Je hebt toch de gewone theebuiltjes gebruikt voor die thee, hé Mathilda ?

Mathilda: Ja, deze ! *(laat de gewone theebuitjes zien)*

Martha: Prima ! *(nu worden de vier drinkbussen (liefst ander kleur en/of duidelijk verschillend van de vier andere drinkbussen) van Margot en Victor gevuld en op de andere kant van de toog geplaatst. Als alles klaar staat gaan ze weg)*

Elvis: *(Onder een dreigend muzikje zien we voorzichtig de buitendeur open gaan en Elvis, gevolgd door Priscilla binnen komen. Priscilla heeft het koffertje van de notaris vast)* De kust is veilig. Ze zijn weg.

Priscilla: *(Gaat naar de toog en wijst)* Hier stond het koffertje dat ik heb meegenomen. *(Ze zet het koffertje van de notaris terug)*

Elvis: En ik zeg je dat ik ons koffertje op deze tafel heb neergelegd !

Priscilla: En ik zeg je dat de tafel leeg was als we vertrokken. Het enige koffertje dat nog te bespeuren was , was dit *(wijst naar het koffertje van de notaris)*.

Elvis: *(haalt schouders op)* Dat vissen we straks wel uit, wie er met ons geld vandoor is. *(grijnslacht)* Het is weliswaar vals, maar ik wil het toch graag terug, als is het maar voor de drukkosten ...

Priscilla: *(Probeert de zolderdeur te openen)* Die is weer op slot ! *(gaat naar de visbak en voelt op de bodem)* De sleutel ligt er niet meer. Ze hebben hun lesje geleerd !

Elvis: Die twee oudjes zijn heel wat slimmer dan wij dachten. Hadden ze verdomme de echte wiet gewisseld met de plantafval !

Priscilla: *(Valse lach)* Ja, dat was een onaangename verrassing als we in La Pertulia de pakketten open deden. Ik dacht dat Joop het bestierf !

Elvis: Stom van je dat je de pakketten hier niet gecontroleerd hebt , Pris !

Priscilla: *(Boos)* Stom van mij ! Stom van mij ! Waarom geef je mij weer de schuld ! Jij had die evengoed kunnen controleren ... Vis !

Elvis: Rustig nou Pris ... scilla ! Er is geen man overboord ! Als straks iedereen hier weg is voor die koers dan zijn die twee dametjes alleen en dan gaan we eens een hartig woordje met ze praten !

Priscilla: Je gaat ze toch geen pijn doen hé Elvis? Ik vind ze eigenlijk wel schattig.

Elvis: Dat hangt volledig van hun zelf af. Als ze me mooi vertellen waar zich het echte spul bevindt en ze geven me mijn vals geld terug zal ik ze geen pijn doen. Maar als ze niet meewerken, dan ...

Priscilla: Nou, als je het maar niet te bloederig maakt ...

Elvis: Dat hangt volledig van hun zelf af ... Kom, we gaan hier weg, zo dadelijk staan die renners hier *(verdwijnen door de buitendeur)*

Scène 22: De ronde van Vlaanderen (zaterdagmorgen)

Margot: *(Komt op, gevolgd door Victor, beiden in volle wedstrijdtrusting , met helm op. Beiden hebben ook een rugzakje bij)* Komaan Victor, vandaag kan je laten zien wat je echt in je mars hebt !

Victor: En toch blijf ik het een slecht idee vinden, Margot. 180 kilometer en daartussen dan nog de Kwaremont, de Koppenberg, de Kluisberg, de Bosberg en de Muur van Geraardsbergen. Dat is pure zelfmoord.

Margot: Geloof wat meer in jezelf Victor. Je kan dit! Je zal wel zien.

Victor: Ik ben nog kapot van die training van gisteren. Alles doet pijn.

Margot: Na 10 kilometer heb je dat eruit gefietst en voel je het niet meer !

- Edwin: *(komt binnen, gevolgd door Ellen en richt zich spottend tot Victor)* Ha, de nieuwe Tom Boonen. Ik sidder en beef ... !
- Ellen: *(Minachtend)* Ja, je ziet er echt scherp uit. We kunnen misschien beter niet starten Edwin, we maken geen schijn van kans ...
- Margot: Ik zou maar zo hoog niet van de toren blazen, Ellen. De prijzen worden aan de meet uitgedeeld. Trouwens, ik hoop van harte dat jullie uitgeloot worden voor de dopingcontrole ... !
- Edwin: Wie zegt dat jij niets geslikt hebt ? Ben jij dan zo heilig misschien ?
- Margot: Och, hier maak ik geen woorden meer aan vuil. Kom Victor, we zijn weg. Neem jij de drinkbussen mee ? *(gaat buiten)*
- Victor: OK *(terwijl Margot buiten gaat twijfelt Victor even over de drinkbussen maar neemt uiteindelijk de goede mee)*
- Edwin: *(Lacht minachtend)* Dit is echt belachelijk. Die pippo maakt geen schijn van een kans tegen mij. Ik rij hem op een uur.
- Ellen: Van Margot heb ik ook niet zoveel schrik. Normaal zijn we elkaar waard, maar de voorbije dagen was ze met van alles en nog wat bezig en heeft ze nauwelijks getraind.
- Edwin: Ja, dat wordt echt een makkie vandaag ! *(nemen hun drinkbussen en gaan weg)*

Langzaam Blackout

Scène 23: Elvis doet vervelend ! *(zaterdagmiddag)*

- Radio: *(De radio staat op en we horen het begin van het middagnieuws)* “ Goede middag dit is het middagjournaal ! Deze morgen zijn in Ninove weer duizenden wielertoeristen gestart aan de Ronde van Vlaanderen voor wielertoeristen aan de vooravond van de échte Ronde die morgen van start gaat in Brugge *(het geluid sterft weg)*
- Martha: *(Komt binnen, gevolgd door Mathilda)* Binnen een paar uur zijn ze allemaal terug. Nu kunnen wij rustig nog iets eten *(ondertussen dekken ze samen de tafel voor twee)* .
- Mathilda: *(Ziet het koffertje staan en wijst er naar)* Kijk, daar staat het koffertje van de notaris terug.
- Martha: *(Komt verwonderd kijken en neemt het op)* Hoe komt dat hier plots terug. Hij was het toch kwijt? *(opent het)* Dit is inderdaad van Schriel. *(denkt even na en krijgt een idee)* Waar is de sleutel van de zolder ?
- Mathilda: Hier *(geeft de sleutel)*.

Martha: En de reservesleutel ? Zit die nog in het aquarium ?

Mathilda: Nee, Margot vond dat geen veilige plaats meer. Die hangt nu daar achter de foto van Maurice.

Mathilda: Wat ga je met de sleutel doen ?

Martha: Ik heb een plannetje voor als de notaris moest terugkomen met de politie. *(steekt de sleutel in de aktentas, zet die terug voor de toog en zet zich neer en begint te eten)* Smakelijk.

Mathilda: *(zet zich ook neer)* Smakelijk .

Elvis: *(zijn ongezien binnengekomen)* Smakelijk !

Martha: *(Martha en Mathilda schrikken hevig)* Jullie !

Elvis: Ja, wij !

Martha: Wat willen jullie ? Jullie hebben de oogst toch al meegenomen ! *(wil rechtstaan met Mathilda)*

Elvis: *(Dreigend)* Ja, dat dachten wij ook. ... *(zet zich bij en Priscilla zet zich op de rand van de tafel achter Elvis, druk haar nagels vijlend en op een kauwgom knabbelend)* Maar toen we de pakketten open deden bleek er alleen afval in te zitten! *(verheft nu luid zijn stem en dreigt met zijn mes)* Iemand heeft mij belazerd !

Martha: *(doodongelukkig en niet begrijpend)* Ma ... maar ik weet van niets . alles was toch ingepakt in die grijze plastic zakken ...

Elvis: Ja, dat dachten wij ook, maar toen we ze openden zat er helemaal iets anders in! *(klopt nu terug op tafel)* Waar is het spul ?

Martha: Ik weet het echt niet ... !

Elvis: Dat is dan heel jammer voor jou *(gaat vliegensvlug achter haar staan en zet haar het mes op de keel)* Waar is het spul ?

Mathilda: *(Begint luid te schreeuwen)*

Priscilla: *(Die regelmatig ter controle door het raam keek, roept plots)* De politie !

Elvis: *(Kijkt verrast op)* Wat ?

Priscilla: *(Nu bij het raam)* Een politiecombi. Ze komen hierheen !

Elvis: Verdomme ! Wegwezen ! *(terwijl ze naar de slaapkamers vluchten schreeuwt hij dreigend)* Wij komen terug oudjes !

Scène 24: Politiecontrole ! (zaterdagmorgen)

Notaris: *(Komt binnen gevolgd door een politiecommissaris en een agent in uniform)*
Hier Commissaris, hier zijn de twee misdadigsters die mij dat vals geld hebben gegeven.

Commissaris: *(Verrast dat hij twee oude beverige dametjes, die dit nu overdreven uitspelen, ziet zitten)* Die twee dametjes ???

Notaris: Ja, die twee ! Zij hebben mij gisteren die twee miljoen cash vals geld overhandigd om zo hun boerderij van mij terug te kopen ?

Commissaris: *(Argwanend)* Wat hebt u daarop te zeggen dames ?

Martha: *(Doet stomverbaasd)* Wij weten niet waarover meneer de notaris het heeft, meneer. Twee miljoen € ? Zoveel geld hebben wij nog nooit gehad meneer.

Commissaris: *(naar de notaris)* Als je dit hier ziet mijnheer Schriel, dan lijkt het me ook zeer onwaarschijnlijk. Ten andere 2.000.000 € voor dit ... ? Dit lijkt me toch wat overdreven.

Notaris: *(Voelt dat het een voor hem totaal onverwachte wending neemt en schreeuwt)*
Maar ik heb jullie gisteren nog een kwitantie geschreven voor die aankoop.
Waar is die kwitantie. Waar is ze ! *(gaat op Martha af en wil haar vastgrijpen, maar de commissaris houdt hem tegen)*

Commissaris: Rustig meneer Schriel, rustig.

Martha: Maar ik weet niet waarover u het hebt meneer de notaris. U bent hier gisteren geweest om ons te zeggen dat wij de boerderij moesten verlaten.

Commissaris: *(bekijkt Schriel nadrukkelijk)* Hier klopt iets niet in uw verhaal. U zou van die twee oude dametjes 2.000.000 € ontvangen hebben voor de aankoop van die vervallen boerderij en u zou daar een kwitantie voor hebben geschreven. Maar die dametjes beweren dat u hen gisteren het huis uit wou zetten ?

Notaris: Ja, ik wou hen eerst het huis uit zetten, maar dan vroegen ze om de boerderij te kopen en gaven ze me 2.000.000.

Commissaris: *(ongelovig)* Dus ze vroegen u gisteren voor het eerst om de boerderij te kopen ?

Notaris: ... Ja.

Commissaris: En toen vroeg u twee miljoen ?

Notaris: Euh ... ja.

Commissaris: En plots hadden ze zomaar twee miljoen ?

Notaris: Euh, ja

Commissaris: Vindt u dit niet een beetje onwaarschijnlijk , meneer Schriel ? *(nu tot Martha)* Waarom wou hij jullie buiten zetten ?

Martha: Hij wil ons hier weg hebben omdat hij dan ongestoord zijn wietplantage zou kunnen uitbaten ...

Notaris: *(Verbijsterd)* Wie ...wie ... wietplantage ?

Commissaris: *(Hoogst geïnteresseerd)* Wietplantage ? *(bekijkt nadrukkelijk de notaris)* Vertel verder , mevrouw !

Martha: Tien jaar geleden heeft hij de boerderij van ons gekocht op lijfrente en mochten we 10 jaar blijven wonen, maar twee jaar geleden is hij op onze zolder een wietplantage begonnen en moesten we beloven dat we zouden zwijgen.

Notaris: *(Schreeuwt het uit)* Maar dat is absurd ! Ik een wietplantage ? Maar dat

Commissaris: Zwijg meneer Schriel ! Laat haar spreken !

Martha: Hij doet die zolder altijd op slot. Wij mogen daar nooit komen, maar één keer was hij vergeten de deur op slot te doen en toen ben ik op zolder gaan kijken wat hij daar allemaal deed en toen heb ik het gezien.

Notaris: Maar Commissaris, dat is gewoon belachelijk. Ik ben nog nooit op die zolder geweest ...

Commissaris: Dus u beweert dat mevrouw liegt ?

Notaris: Natuurlijk !

Commissaris: Dan zullen we eens op die zolder gaan kijken. Waar is de sleutel ?

Notaris: Maar ik heb helemaal geen sleutel !

Martha: Hij steekt hem altijd in zijn aktentas !

Notaris: Maar dat is niet waar !

Commissaris: Waar is uw aktentas, meneer Schriel ?

Notaris: Ik ben ze kwijt. Ik vind ze niet meer .

Martha: Ze staat daar, tegen de toog. Hij is ze hier gisteren vergeten. *(staat gespeeld moeizaam recht en schuifelt traag naar de aktentas en brengt ze naar de Commissaris. Als ze er bijna is doet ze of ze wankelt, maar de commissaris kan haar nog net opvangen)*

Commissaris: *(Neemt de aktentas aan)* Is dat uw aktentas , meneer Schriel?

Notaris: *(Verbijsterd)* ... Ja

Commissaris: Mag ik ze open doen ?

Notaris: Euh ...ja .

Commissaris: *(Haalt er de sleutel uit en laat hem zien)* En wat is dat ... meneer Schriel ?

Notaris: *(Krijgt het enorm benauwd)* Ma ... maar ik heb die sleutel nog nooit gezien ...

Commissaris: *(gaat naar de zolderdeur opent ze en bekijkt de notaris beschuldigend)* Dit is allemaal wel heel toevallig hé meneer Schriel ! *(tot de agent)* Frans, hou hem in de gaten *(gaat naar boven. Ondertussen doet de notaris doodzenuwachtig. Martha fluistert Mathilda iets in het oor. De commissaris komt even later terug en zegt streng)* Meneer Schriel, ik denk dat het nuttig is dat u een advocaat onder de arm neemt. Ik beschuldig u van het illegaal uitbaten van een wietplantage en het valselijk beschuldigen van twee onschuldige oude dametjes.

Notaris: *(Wanhopig)* Maar Commissaris, ik ben onschuldig. Ik ,weet niets van die plantage. Ik ben nog nooit op die zolder geweest. Zij hebben die wietplantage daar zelf geïnstalleerd.

Commissaris: Meneer Schriel. Ik ben misschien geen genie, maar ik ben niet achterlijk. Die twee oude hulpeloze dametjes ..., zo'n een wietplantage uitbaten ...! Ze raken verdomme nog de trap niet op ! Frans, neem hem mee naar het bureau *(De agent leidt de notaris naar buiten)*! Mijn excuses dames voor het ongemak, maar ik ben blij dat die bedrieger is ontmaskerd ! De zolder gaat op slot en ik neem de sleutel mee *(doet dit ondertussen)*. Maandag laat ik hier alles ontruimen.

Mathilda: *(Mathilda staat nu ook moeizaam recht en sjoefelt naar de voordeur om de commissaris buiten te laten)* Ik zal u buiten laten meneer de commissaris.

Commissaris: Nee, doe geen moeite mevrouw ! *(Mathilda doet of ze struikelt en valt, maar de commissaris vangt haar ook op en gaat dan hoofdschuddend weg terwijl hij hen vriendelijk aankijkt)* Jullie ... een wietplantage ? Te gek voor woorden !

Martha: *(Beiden kijken nog even door het raam om zeker te zijn dat de commissaris weg is en dan transformeren ze weer met een brede glimlach op het gelaat)* Zo zusje, daar zijn we mooi van verlost !

Mathilda: Moeten we nu niet in de gevangenis ?

Martha: Nee, dat doet meneer Schriel voor ons.

Mathilda: Dat is toch wel sympathiek van meneer Schriel.

- Matha: Ja, heel sympathiek. We moeten hem maar eens een bedankingskaartje sturen in de gevangenis ...
- Margot: *(Komt doodongerust, buiten adem binnengestormd)* Tantes ... tantes *(ziet dan haar twee gelukkige tantes rustig de ontbijttafel opruimen)* Alles in orde ?
- Martha: Ja, alles in orde. Maar wat doe jij hier, was jij niet de ronde van Vlaanderen aan het rijden ?
- Margot: Ja, maar ik passeerde met een groepje hier in het dorp en daar zag ik een politiecombi met daarin de notaris druk gesticulerend voorbij rijden in deze richting en dan ben ik er onmiddellijk achteraan gereden. En als ik hier toekwam zag ik de combi wegrijden met de notaris in de handboeien. Wat is er gebeurd ?
- Mathilda: Meneer de notaris is aangehouden voor het uitbaten van een illegale wietplantage !
- Martha: En het valselijk beschuldigen van twee onschuldige oude dametjes !
- Margot: *(kijkt ongelovig)* tantes ..., hoe hebben jullie dat voor mekaar gekregen ?
- Martha: *(schuifelt nu even met Mathilda heel beverig en wankel rond en zegt met bevende stem)* Hoe kunnen twee zo'n oude , hulpeloze dametjes in godsnaam een wietplantage uitbaten ... ? Ze raken verdomme de trap nog niet op ... !
- Margot: *(lacht hoofdschuddend)* Jullie zijn ongelooflijk tantetjes *(geeft ze beiden een klapzoen)*
- Martha: *(nu terug vinnig)* Lief van jou dat je zo bezorgd was om óns, Margot, maar nu kunnen jullie het sponsorcontract wel vergeten.
- Margot: *(hard lachend)* Daar ben ik nog niet zo zeker van. Het enige dat Victor moet doen is over de eindmeet geraken, al is het als laatste. Dan winnen we nog !
- Mathilda: En die Edwin en die Ellen dan ?
- Margot: Die hebben te gulzig van uw thee gedronken denk ik, tante ! Ze zijn een minuut of tien vóór ons gestart en na een uurtje zag ik plots Ellen tegen de richting in over de weg zwalpen en vijf minuten later zag ik Edwin ergens in een wei achter de koeien lopen ...
- Martha: Heb je de hoeveelheden opgeschreven Mathilda ?
- Mathilda: Ja, Martha !

Scène 25: Elvis komt terug ! *(zaterdagmiddag)*

(Scène ondersteunen "Tubular Bells van Mike Oldfield)

Margot: *(Opgelucht)* Zo, tantetjes dan zijn al jullie problemen opgelost !

Mathilda: Elvis komt terug !

Margot: Hé ? *(niet begrijpend)*

Mathilda: Elvis heeft gezegd dat hij terug komt !

Martha: *(Ongerust)* Oei, dat was ik al bijna vergeten. Net voor de politie hier toekwam was Elvis hier met die blonde del van hem. Toen de politie hier aankwam zijn ze gaan lopen, maar ze komen terug ...

Margot: *(Schrikt hevig)* We moeten de politie verwittigen ! Die Elvis is levensgevaarlijk !

Martha: Hoe weet je dat ?

Margot: Victor heeft dat GSM-nummer opgespoord en blijkt dat die Elvis uit de drugsmaffia in Amsterdam komt. *(gaat naar het telefoontoestel)*

Mathilda: Ik ben bang Martha *(Martha omarmt haar)*

Martha: Niet bang zij Mathilda, Margot is hier en we verwittigen de politie.

Margot: *(Rammelt met het toestel)* Het werkt niet ... Mijn GSM *(wil richting kamers)* ... shit ! Die steekt nog in mijn bagage aan de aankomst !

Martha: *(Wordt toch ook een beetje bang)* En wat nu ?

Margot: Ga naar jullie kamer en sluit jullie daar op. Ik fiets ondertussen zo snel mogelijk naar een van de burens om de politie te verwittigen *(stapt snel richting buitendeur, maar daar verschijnt Elvis, wil dan naar de kamers, maar daar staat Priscilla. Beiden hebben een mes in de hand)*

Elvis: Zo, zo ... waar wou je heen knapperd ! *(wordt dan heel zakelijk en accuraat)* Ga alle drie onmiddellijk op een stoel zitten ! *(De drie doen dat)* Help een handje Priscilla *(Priscilla en Elvis binden de drie nu snel op hun stoel vast)* Zo, dat praat wat makkelijker.

Margot: Wat wil je van ons ?

Elvis: Dat weten jouw tantetjes al. Het spul! Het echte spul! *(Gaat met zijn mes achter een doodsbanne Mathilda staan en zet het op haar keel)* Waar is het ?

Mathilda: *(Bang)* Boven op de zolder. Ik heb de zakken verwisseld. Ik heb de afval in de grijze zakken gedaan en de witte in de blauwe. Ik heb ze verstopt achter de deur van de bijzolder ...

Martha: *(Totaal verrast)* Heb jij dat gedaan, Mathilda ?

Mathilda: Ja, ik had gehoord dat ze alles wilden stelen en daarom heb ik het verwisseld ...

Martha: Je verbaast me iedere keer opnieuw, zusje ...

Elvis: (*Goedkeurend*) Mij ook oudje, mij ook ! (*gaat naar de deur*) Waar is de sleutel ?

Martha: De politie heeft die mee .

Priscilla: Er is een tweede sleutel ... die lag voorheen in het aquarium, maar nu is ie weg ... (*bedreigt met haar mes Martha*) Waar is ie ?

Mathilda: (*Bang*) Daar, achter de foto van Maurice.

Elvis: (*Neemt de sleutel, maar ziet ook de kwitantie van de notaris*) Als dit ook hier achter steekt, dan zal dit wel wat waard zijn ... is het niet , dames ? (*geeft de sleutel aan Priscilla*) ga jij eens kijken of het spul er ligt (*Priscilla opent de deur, laat de sleutel op de buitenkant zitten en gaat naar boven terwijl Elvis de kwitantie leest*) ... nou, nou jullie hebben dit oude krot hier gekocht voor 2.000.000 € . Ik ben er zeker van dat dit met mijn geld is gebeurd ? (*schreeuwt plots tegen Mathilda*) Is het niet ???

Mathilda: (*knikt bevend*)

Elvis: (*vals lachend*) Nou dan is dit eigenlijk mijn eigendom en is jullie aankoopbewijs ongeldig ! (*neemt een aansteker uit zijn zak en steekt de kwitantie tot grote ontsteltenis van de drie in brand en laat die vervolgens op de vloer opbranden. Terwijl hij met zijn voet de resten uitwrijft zegt hij sarcastisch*) zo, daar heb je niets meer aan !

Priscilla: (*Komt terug naar beneden*) Yep! Ze heeft niet gelogen. Het spul ligt er. We kunnen het vandaar vanuit het raampje in het gras laten vallen. Het is daar niet zo hoog. Dan kunnen we het daar in de bestelwagen laden.

Elvis: Prima ! (*controleert of de drie nog goed zijn vastgebonden*) Die zitten goed vast. Kom, hoe sneller we hier weg zijn, hoe beter ! (*beiden verdwijnen op de zolder*)

Martha: (*Met tranen in de ogen*) Nu hebben we niets meer ! We zijn alles kwijt ! En straks maken ze ons nog van kant ook ...

Mathilda: Ik ben bang , Martha ...

Margot: (*Probeert zich los te wringen*) Komaan tantes, de moed niet verliezen. Zolang er leven is, is er hoop !

Scène 26: Reddende engel Victor ! (zaterdagmiddag)

Victor: (*Plots komt Victor via de buitendeur de kamer binnengestrompeld met twee rugzakken in de hand. Hij ziet knalrood, loopt met zijn benen open en heeft overal pijn*) Nooit meer ... dat doe ik nooit meer ... !

Margot: *(Blij verrast)* Victor ! Je komt als geroepen ! *(beseft dan dat ze stil moeten praten)* Sssjjtt !!! Stil! Doe de zolderdeur op slot !

Victor: *(Ziet totaal verbijsterd de drie vastgebonden zitten)* Hé !? Wat is hier aan de hand ? Wie heeft jullie vastgebonden ?

Margot: *(Wanhopig)* De deur Victor ! Snel ! Doe die deur op slot !

Victor: *(ziet in dat er iets ernstig aan de hand is en strompelt zo snel mogelijk naar de zolderdeur en doet die zo stil mogelijk op slot)* ... wa ...wat is hier aan de hand ?

Margot: De politie ! Bel zo snel mogelijk de politie ! *(Victor strompelt naar de telefoon)* Nee, die doet het niet ! Neem jouw GSM !

Victor: *(Beseft de ernst van de situatie en haalt zijn GSM uit zijn rugzak, maar laat die onhandig vallen zodat hij uit elkaar spat en dus niet meer werkt)* ka ...kapot !

Margot: *(Besterft het bijna)* Maak me los ! Snel ! *(onhandig maakt Victor haar los, waarop ze vliegensvlug haar GSM uit haar rugzak haalt en "112" intikt)* Hallo ... Politie !

BLACKOUT

Scène 27: Alles lijkt verloren ! *(zaterdagmiddag)*

Commissaris: *(In de bar van het hotel staan Martha, Mathilda, Margot, Victor en de commissaris,)* Zo, opgeruimd staat netjes meneer Vastmans. Wat een vangst vandaag! Een hele drugsbende opgerold ! *(lacht vergenoegd)* Dat staat mooi op mijn CV, niet onbelangrijk voor een nakende promotie ... *(nu tot Martha en Mathilda)* Ik hoop dat jullie nu toch wat rust zullen kennen dames, nu dat gespuis achter de tralies zit. Die dealer beweerde ook al bij hoog en bij laag dat jullie het knooppunt van het netwerk zijn. Stel je voor ! *(lacht schamper)* Ze zullen toch met een betere verklaring voor de dag moeten komen ...

Martha: Bedankt commissaris, voor alles wat u voor ons gedaan hebt. Kunnen we u misschien een plezier doen met een kopje thee en een stukje heerlijke zelfgebakken cake ?

Commissaris: *(Twijfelt)* ... tja, wat zou ik daarop zeggen. Dat voorstel lijkt me wel heel aantrekkelijk ...

Margot: *(Schrikt en komt onmiddellijk tussen)* Nee, dat zal niet gaan nu, tantes. We moeten dringend vertrekken !

Martha: *(Niet begrijpend)* Oh, waar gaan we naartoe ?

Margot: Dat doet er niet toe, maar we moeten onmiddellijk weg !

Commissaris: *(Begrijpt het allemaal niet goed)* ... oh, maar geen probleem, ... een andere keer dan. Nog een goede dag samen *(gaat niet begrijpend weg)*

Mathilda: Waar gaan we naar toe, Margot

Margot: *(Een beetje boos)* Nergens !

Mathilda: Ja maar, je zei dat ...

Margot: Je kan die commissaris toch geen wietthee en spacecake geven ... ! Dat hoofdstuk is voorgoed en altijd voorbij ! Wees blij dat Victor op tijd binnen kwam, anders was het niet zo goed afgelopen.

Martha: *(Ontgoocheld)* En vind je dat het nu wél goed is afgelopen ? We hebben niets meer ! We hebben geen cent verdiend aan heel dat wietgedoe en het aankoopbewijs van onze boerderij is in vlammen opgegaan ...

Margot: Het had veel erger kunnen zijn ! Jullie hadden in de gevangenis kunnen zitten of zelfs dood kunnen zijn ...

Victor: Ja maar, Margot. Ik moet dat van die wietplantage maandag toch melden aan mijn opdrachtgevers.

Margot: Victor, de schuldige is opgepakt door de politie ... en als je iets anders zou willen suggereren aan jouw opdrachtgevers dan krijg je met mij te doen !

Victor: *(Vlug)* Nee, nee ... geen haar op mijn hoofd dat daaraan dacht, Margot.

Margot: *(Gaat sensueel tot bij hem)* Ik moet je eigenlijk ook nog bedanken, Victor ... dankzij jou hebben we dat sponsorcontract binnengehaald *(geeft hem een zoen)* !

Martha: Maar wat moeten wij nu doen, Margot ? Hier kunnen we niet blijven. Dat lijfrentecontract van de notaris is rechtgeldig. Eerstdaags moeten we eruit en maandag loopt het hier vol politie om de zolder leeg te halen.

Margot: Ja, jullie zouden voorlopig toch ergens een onderdak moeten hebben in afwachting dat alles uitgeklaard is ... maar waar ?

Victor: Mijn ouders hebben een appartement aan de zee in Nieuwpoort. Dat staat buiten de vakantieperiodes vaak leeg. Misschien kan ik eens bellen of zij daar tijdelijk mogen verblijven ... ? Dat kan geen probleem zijn.

Martha: Na ... naar de zee ?

Mathilda: Ik wil graag eens naar de zee Martha ! Daar zijn veel vissen !

Martha: Ja, ... de zee. Daar ben ik eigenlijk nog nooit geweest.

Mathilda: Gaan we naar de zee Martha ? Ik wil graag naar de zee !

Margot: *(Blij met de oplossing)* Goed, naar de zee ! Al is het maar voor eventjes. Ondertussen vinden we wel een oplossing.

Martha: Kom, Mathilda. We gaan inpakken. We gaan op vakantie naar de zee !

Mathilda: Ik mag naar de zee ! Ik mag naar de zee !, ...

Margot: Ik breng de vissen wel mee tante Mathilda. Is er anders nog iets dat je wil meenemen als herinnering, tantes

Mathilda: De goudfazant

Martha: Wat ... de goudfazant ?

Mathilda: Ik wil de goudfazant meenemen naar de zee !

Martha: Je gaat dat beest toch niet meenemen, Mathilda

Mathilda: (*Koppig*) Ja, ik wil de goudfazant meenemen naar de zee.

Margot: (*Haalt haar schouders op*) Als je dat beest per se wil meenemen ...

Margot: Wil jij hem dragen Victor. Dat beest is loodzwaar !

Victor: (*Gaat moeizaam na de fietstocht naar de toog, neemt de goudfazant op, struikelt en laat hem vallen, waar bij hij breekt*) Oei ... Sorry !

Margot: (*De tantes slaken een kreet en Margot zegt zuchtend*) Victor ... !

Victor: (*Raapt de stukken van de goudfazant op en bekijkt die plots heel nadrukkelijk*) Maar ... maar ... dat is precies ... goud ?

M&M&M: GOUD ???

Victor: (*Geeft een stuk aan Margot*) Hier kijk maar.

Margot: (*Verbaasd*) Ja, dat is waar ... dat is goud !

BLACKOUT en vervolgens terug muziek
 “Holder de bolder we hebben wiet op zolder”

EINDE